

Sprawozdanie z uroczystej akademii w Warszawie z okazji 73 rocznicy urodzin Józefa Stalina podajemy na str. 3.

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Słowo Ludu

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Nr 305 (1110)

D

KIELCE, PONIEDZIAŁEK, 22 GRUDNIA 1952 R.

CENA 15 GR.

Kongres Narodów w Wiedniu uroczyście wzywa rządy pięciu mocarstw do zawarcia Paktu Pokoju

WIEN. PAP. Dnia 19 bm. w późnych godzinach wieczornych rozpoczęło się końce we posiedzenie Kongresu Narodów w Obronie Pokoju.

Wśród burzy oklasków zajmuje miejsce przewodniczącego wybitny francuski bojownik o sprawę pokoju, jeden z przywódców Światowej Rady Pokoju Yves Farge. Udziela on głosu sekretarzowi generalnemu Światowej Rady Pokoju Jeanowi Laffitte, który składa sprawozdanie o składzie delegacji na Kongres oraz o dokonanej przez Kongres pracy organizacyjnej.

W Kongresie Narodów w Obronie Pokoju — oświadczył Laffitte — wzięło udział 1.857 uczestników, którzy przybyli z 85 krajów, w tej liczbie 1.601 delegatów, 105 zaproszonych gości, 102 obserwatorów, 46 przedstawicieli organizacji narodowych i międzynarodowych.

Następnie uczestnikom Kongresu przedstawiono zalecenia przyjęte przez trzy komisje. Zalecenia te stanowią podstawę dla uchwał Kongresu.

Sprawozdanie z pracy Komisji do sprawy niezawisłości narodowej i bezpieczeństwa narodów złożył Borsari; o pracy

Komisji do sprawy położenia kresu toczącemu się wojnom — James Endicott; o pracy Komisji do sprawy osłabienia napięcia międzynarodowego — Isabelle Blume.

Prof. Bernal (Anglia) odczytuje tekst Apelu Kongresu Narodów w Obronie Pokoju do rządów pięciu wielkich mocarstw.

Z kolei delegat Francji Gilbert de Chambrun ogłosił tekst Oświadczenia Kongresu Narodów.

W uroczystej atmosferze Yves Farge ogłasza wyniki głosowania. Za przyjęciem apelu do rządów pięciu wielkich mocarstw głosowało 1.637 osób; 7 delegatów wstrzymało się od głosu.

Za oświadczeniem Kongresu Narodów padło 1.626 głosów; 10 delegatów wstrzymało się od głosu.

O godz. 3.00 w nocy Yves Farge ogłosił, że wielki Kongres Narodów w Obronie Pokoju zakończył obrady.

Apel Kongresu Narodów

WIEN. PAP. Na końcowym posiedzeniu Kongresu Narodów w Obronie Pokoju uchwalono następujący apel do rządów pięciu wielkich mocarstw.

Z każdym dniem staje się coraz bardziej nagła konieczność zrzeczenia się słowna sły jako środka regulowania konfliktów międzynarodowych.

Już 600 milionów mężczyzn i kobiet we wszystkich krajach, w pełni świadomych odpowiedzialności za swe podjęte, złożyło je pod żądaniem podjęcia rokowań między pięcioma wielkimi mocarstwami w celu zawarcia Paktu Pokoju.

Przedstawiciele szeregu poważnych kierunków opinii pu-

blicznej również wypowiedzieli się za zrzeczeniem się polityki siły — na rzecz polityki rokowań. Wyrażają wolę ludzką, Kongres Narodów w Obronie Pokoju, który rozpoczął swe obrady 12 grudnia 1952 r., uroczyście wzywa rządy Stanów Zjednoczonych, Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Chińskiej Republiki Ludowej, Wielkiej Brytanii i Francji do podjęcia tych rokowań, od których zależy utrzymanie pokoju.

Porozumienie między pięcioma wielkimi mocarstwami, zawarcie Paktu Pokoju położą kres napięciu międzynarodowemu i uratuje świat przed największymi nieszczęściami.

Takie jest żądanie narodów.

Oświadczenie Kongresu Narodów

WIEN. PAP. — Kongres Narodów w Obronie Pokoju na swym końcowym posiedzeniu uchwalił następujące oświadczenie:

Światowa Rada Pokoju zwołuje Kongres Narodów w Obronie Pokoju, dając wyraz pragnieniu, aby zjednoczyć szlachetne wysiłki różnych ruchów, organizacji i kierunków, które pomimo rozbieżności w wielu sprawach dążą do porozumienia między narodami i wspólnie chcą walczyć w celu zapobieżenia wojnie i utrwalenia pokoju.

Nieskrępowana dyskusja wykażała zgodną wolę Kongresu położenia kresu polityce przemocy, która przynosi narodom największe nieszczęścia i kryje w sobie niebezpieczeństwo wtrącenia ludzkości w otchłań katastrofy.

Jesteśmy zdania, że między państwami nie ma takich rozbieżności, których nie można by uregulować w drodze rokowań. Dość już niszczona miast i krajów, dość gromadzenia morderczych broni, dość głoszenia nienawiści i wzywania do wojny! Najwyższy czas, by przystąpić do rokowań, najwyższy czas, by osiągnąć porozumienie.

Zwracamy się do rządów pięciu wielkich mocarstw — Stanów Zjednoczonych, Związku Radzieckiego, Wielkiej Brytanii, Chińskiej Republiki Ludowej i Francji — od których w tak wielkiej mierze zależy pokój na świecie. Wzywamy je, aby niezwłocznie podjęły rokowania w sprawie zawarcia paktu pokoju.

Obrzymia odpowiedzialność spoczywa na rządach pięciu wielkich mocarstw. Narodziła

się od nich oczekiwania odpowiedzi. Narody uczynią wszystko, aby duch rokowań zatriumfował.

Żądamy niezwłocznej zaprzestania wszelkich działań wojennych w Korei. Dopóki miasta obracane są w perzynę, dopóki trwa przelew krwi, nie ma żadnej możliwości porozumienia. Gdy działania wojenne zostaną przerwane, strony walczące będą mogły łatwiej osiągnąć porozumienie w spornych kwestiach.

Jesteśmy przekonani, że nasze obiektywne, słuszne i ludzkie żądanie spotka się z poparciem wszystkich ludzi dobrej woli.

Jednocześnie domagamy się, niezwłocznej przerwy działań wojennych w Vietnamie, w Laosie, Kambodży i na Malajach oraz poszanowania bezspornego prawa narodów do niezawisłości.

Żądamy, aby zaniechane stosowania przemocy w celu zdławienia uzasadnionych dążeń do niezawisłości narodowej w takich krajach jak Tunis i Maroko.

Kongres Narodów w Obronie Pokoju proklamuje prawo wszystkich narodów do samodzielnego decydowania o swym losie i do wyboru własnego sposobu życia — bez jakiegokolwiek ingerencji w ich wewnętrzne sprawy, niezależnie od tego, jak usiłowane by usprawiedliwić taką ingerencję. Niezawisłość narodowa wszystkich państw jest najpewniejszą gwarancją pokoju.

Protestujemy przeciwko wszelkiej dyskryminacji rasowej,

kłótni, która jest dla sumienia ludzkiego złowieszczy i potęguje niebezpieczeństwo wojny.

Jesteśmy przekonani, że pakt wojenny, do których silniejsze państwa wciągają słabsze, oraz istnienie obcych baz i stancjonowanie obcych sił zbrojnych na terytorium innego kraju stanowią poważne zagrożenie bezpieczeństwa tego kraju, który wbrew swej woli może być wciągnięty do wojny. Jesteśmy przeto zdania, że państwo, które nie bierze udziału w żadnej koalicji i nie toleruje na swym terytorium żadnych wojsk obcych, musi być zabezpieczone przed groźbą jawnej lub ukrytej agresji.

Dwa ogniska ostatniej wojny kryją w sobie niebezpieczeństwo wywołania pożogi wojennej w Europie i w Azji. A przecież można i należy doprowadzić do pokojowego rozwiązania w drodze rokowań problemu niemieckiego i japońskiego. Uważamy za konieczne zawarcie jak najkrótszym czasie traktatu pokojowego ze zjednoczonymi i demokratycznymi Niemcami, wykluczającym ich udział w sojuszu militarnym wymierzonym przeciwko jakimkolwiek krajom, z Niemcami, w których nie będzie miejsca dla hitlerizmu i militarizmu, winowajców nieszczęść jaski doznała Europa. Proponujemy, aby z Japonią zawarty został traktat pokojowy, który położy kres jej okupacji, a narodowi japońskiemu pozwoli zająć miejsce we wspólnocie miłujących pokój narodów.

Uważamy za konieczne wznowienie rokowań w sprawie traktatu państwowego dla Austrii, który uwolni ten kraj od obcej okupacji.

Wyszuchaliśmy sprawozdań wybitnych specjalistów z różnych krajów, którzy byli w Korei i w Chinach, o stosowaniu broni bakteriologicznej. Wstrząśnięci do głębi tymi sprawozdaniami, żądamy kategorycznie niezwłocznej zaprzestania wszelkich państw do konwencji Genewskiej z roku 1925. Wielkie zdobycze nauki nie powinny służyć zagładzie milionów bezbronnym ludzi. Żądamy jednocześnie bezwzględnej zaprzestania wszelkich działań wojennych, chemicznej i każdej innej broni masowej, zagłady ludzkości cywilnej.

Potępiamy krótkowzroczność ludzi, którzy twierdzą, że wysięg zbrojeń sprzyja zwiększeniu bezpieczeństwa państw. Jesteśmy zdania, że wysięg zbrojeń, wręcz przeciwnie, zwiększa zagrożenie wszystkich państw, zarówno wielkich jak i małych.

Wyrażają wolę narodów, domagamy się niezwłocznej podjęcia rokowań w sprawie słusz-

nego, a nie jednostronnego rozbrojenia. Jesteśmy przekonani, że skuteczna kontrola międzynarodowa umożliwi przeprowadzenie powszechnego, równoczesnego, stopniowego i proporcjonalnego rozbrojenia.

Popieramy życzenia przedstawicieli wszystkich narodów, którzy domagają się niezwłocznej wznowienia wymiany między państwami dóbr materialnych i kulturalnych. Stawianie przeszkód międzynarodowej wymianie handlowej, wymianie osiągnięć na polu nauki, literatury i sztuki utrudnia wzrost dobrobytu i postęp ludzkości.

Jesteśmy zdania, że Karta NZ gwarantuje wszystkim państwom ich bezpieczeństwo, ale Karta ta, zarówno jeśli chodzi o jej ducha jak i literę, została pogwałcona. Domagamy się, aby Chińska Republika Ludowa zajęła w ONZ należne jej miejsce. Domagamy się również, aby do ONZ zostało przyjętych 14 państw, które dotychczas pozbawione są możliwości wypowiedziania się na tym forum.

Domagamy się w końcu, aby ONZ stała się ponownie forum porozumiewania się rządów i aby nie zawodziła dłużej pokładanych w niej przez narody nadziei.

Narody — bez względu na pąający u nich ustrój społeczny i na ideaty, którym hołdują — chcą żyć w pokoju. Wszystkie narody nienawidzą wojny. Wojna rzuca swój złowrogi cień na wszystkie kołyski. Narody mogą zmienić bieg wydarzeń i przywrócić ludziom ufność w pokojowe jutro.

Wzywamy narody świata do walki o triumf ducha rokowań i porozumienia, o prawo ludzi do pokoju.

Zwycięski dzień hutników Ostrowca

W ubiegłą sobotę punktualnie o godz. 11 — jak codziennie — syrena fabryczna ogłosiła załozce huty im. Marcelego Nowotki przerwę obiadową.

Przycichły maszyny i zniuruchomiały suwnice. Z głośników, zamontowanych w świetlicach i stołówkach na wydzielach popłynęły dźwięki marsza. Nagle głośnie hallo!... hallo!... przerwało muzykę i uduciło rozmowy.

— Towarzysze hutnicy — oznajmił przez mikrofon I sekretarz KF tow. Stawinski — dziś o godz. 11 wykonaliście roczny plan produkcji na 12 dni przed terminem. Dotrzymaliście przyrzeczenia danego w dniu urodzin towarzysza Bolesława Bieruta. Plan nie tylko został wykonany, ale wyrównane będą niedobory z ubiegłego roku. Wasz ofiarny wysiłek przyniósł hucie pełny sukces. Życząc Wam w 4 roku planu 6-letniego jeszcze lepszych wyników, które przyczynią się do umocnienia obozu pokoju i do przyspieszenia budowy socjalizmu w naszym kraju.

Przemówienie swe zakończył tow. Stawinski okrzykami na

Depesza Komitetu Centralnego PZPR do Józefa Stalina

Do
Towarzysza Józefa STALINA
Moskwa — Kreml

Z okazji 73-iej rocznicy Waszych urodzin przesyłamy Wam w imieniu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, w imieniu narodu polskiego budującego socjalizm — najserdeczniejsze życzenia długich lat życia i zdrowia dla dobra całej ludzkości.

W dniu Waszych urodzin naród polski łączy się z bratnimi narodami radzieckimi w głębokiej czci i miłości dla Waszej osoby — wielkiego bojownika o urzeczywistnienie najszlachetniejszych marzeń ludzkości, budowniczego komunizmu i Chorażego pokoju, wskazującego wszystkim wysiłkowanym i uciemiężonym ludom drogę wyzwolenia i budowy nowego, szczęśliwego życia.

Z Waszą działalnością naród nasz łączy wyzwolenie naszej ojczyzny z hitlerowskiego jarzma, historyczny zwrot w dziejach naszego narodu i głęboką wiarę w zwycięstwo sił pokoju i postępu nad siłami wojny i barbarzyństwa.

Nauki i wskazania płynące z Waszych genialnych prac, przepojone Waszą myślą uchwały XIX Zjazdu sławnej KPZR, wypowiedziane przez Was na tym Zjeździe historyczne słowa są dla narodu polskiego drogowskazem i natchnieniem do wzmożonej walki o zbudowanie socjalizmu w naszym kraju, o zacieśnienie więzów braterskiej przyjaźni z narodami Związku Radzieckiego o zwiększenie wkładu naszego narodu do świętej walki o sprawę zachowania pokoju.

Komitet Centralny
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Depesza Prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta do Józefa Stalina

Do
Przewodniczącego Rady Ministrów
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
Towarzysza Józefa STALINA
Moskwa — Kreml

W dniu Waszych urodzin przesyłam Wam, drogi Towarzyszu Stalin, w imieniu narodu polskiego oraz Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i moim własnym, najserdeczniejsze pozdrowienia i życzenia.

Naród polski otacza Was czcią i miłością jako swego Wielkiego Przyjaciela i Nauczyciela, z działalnością którego jako kierownika sławnej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Państwa Radzieckiego związane jest wyzwolenie oraz ugruntowanie niepodległości i bezpieczeństwa naszej Ojczyzny, jej osiągnięcia w budownictwie socjalizmu oraz stale pogłębiająca się przyjaźń polsko-radziecka, leżąca u podstaw rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Pragnę zapewnić Was, że naród polski nie będzie szczędził wysiłków, aby wszechstronnie wzmacniać swój wkład do wspólnej walki naszych bratnich narodów oraz zacieśniać braterski sojusz ze Związkiem Radzieckim — ostoją pokoju i niepodległości narodów.

Graczo Wam życze, Towarzyszu Przewodniczącą, długich lat życia i zdrowia dla dobra sprawy postępu i pokoju na całym świecie.

(—) BOLESŁAW BIERUT

Czytelnicy!

Dziś w poniedziałek 22 bm. w Teatrze Im. Żeromskiego w Kielcach odbędzie się

WIECZÓR ARTYSTYCZNY „SŁOWA LUDU”

w czasie którego zostaną wręczone nagrody zwycięzcom konkursu „Czy znasz literaturę radziecką”?

Udział w imprezie wezmą artyści krakowscy:

Barbara Muszyńska — fortepian (w programie utwory Chopina, Rachmaninowa, Czajkowskiego, Chaczaturiana),

Karol Szpalski — humor i konferansjerka,
Karol Lenert — śpiew.

Pocz. o godz. 19. Bilety w cenie 1—3 zł. do nabycia kasie teatru w godzinach 10—13 i od 16—19.

czść bohaterskiej załogi, awan gardy klasy robotniczej — PZPR, ukochanego nauczyciela towarzysza Bieruta i Chorażego pokoju Józefa Stalina.

Krótkie, ale serdeczne gratulacje w imieniu KM złożył również załozce tow. Artylewicz. Po chwili popłynęła przez hale huty melodia „Międzynarodówki”!

Załoga walcowni po raz drugi przeżywała podobne chwile. Swoją roczny plan wartościowy wykonała bowiem 27 listopada br., a toż sam 6 grudnia — dlatego też we wzruszeniu słuchała tych serdecznych słów, na które w pełni zasłużyła.

A jeszcze rok temu... plan nie był wykonany, mimo, że był niższy o 13 procent. Aby sprostać zwiększonemu zadaniom w bieżącym roku trzeba było dokonać przełomu w pracy kierownictwa i w świadomości załogi. Kłedy kierownictwa walcowni został tow. Stanisław Fornalski, a sekretarzem oddziałowej organizacji partyjnej tow. Olech. Od podstaw rozpoczęto pracę masową — polityczną wśród znaczącej załogi. Uchwała grudnia KC PZPR w sprawie wzrostu i regulowania składu partii pomogła w oczyszczeniu organizacji partyjnej z elementów wrogich, obcych i dwulicowców. Do partii przyjęto nowych producentów robotników. Ścisła współpraca organizacji partyjnej, kierownictwa technicznego i Rady Oddziałowej wkrótce dała dobre rezultaty. W maju br. wydajność pracy wzrosła średnio z 14,1 tony przerobu na godzinę do 17,9. Dzięki realizacji zobowiązań na część urodzin towarzysza Bieruta i 1 Maja wykonano ponad plan 2 tys. ton walcowanego materiału.

W tej walce o plan wyrosł nowy, ofiarny członkowie załogi, jak: wybitny racjonalizator Sułchowski, agitator partyjny Romanowski, Zagulski, Król, Grzegorz. W pracy zawodowej pierwsze miejsce zajęli: Jakubowski, Boron, Marzec, Dębowski, Swat i inni.

Stalownia martenowska swój plan wykonała 15 grudnia br. dzięki wysiłkowi wyrobieniu politycznemu, dzięki dyscyplinie i współpracy z innymi działami.

Wśród bardzo wielu produkujących robotników, mistrzów, brzdęków suwnicowych, murarzy i załogi czadnicy, których nazwisk nie sposób zmieścić w tym artykule, wyróżnić należy zianę i wytopiacza Jana Barbacha, która pracuje na największym piecu. Przez dłuższy okres czasu piec ten był „postra chem”. Nikt na nim nie wybrał normy, nikto też nie chciał na nim pracować. Niechęć do niego przełamał tow. tow. Barbach, Kurek i Piotrowski, którzy obecnie wysoko przekraczają normy.

Tow. Jan Stelmach, poseł na Sejm, kierownik zmianowy na stalowni martenowskiej swoim przykładem w sumiennym spełnianiu obowiązków mobilizuje całą załogę do wykonania planu.

Oddziałowa organizacja partyjna, której sekretarzem jest tow. Kazimierz Ogórek, dobrze wykonana swoje zadania polityczne i produkcyjne.

Załoga kuźni należy do produujących. Plan roczny wykonała 28 sierpnia, mimo poważnych trudności produkcyjnych. Wybitnie wzrosła wydajność kuźni, bo o 400 proc. Kazimierz Sadra jeszcze w maju wykonywał dziennie 32 sztuki elementów produkcji, a obecnie 90 sztuk. Kowal Jan Zaleś przeciętnie wykonuje 200 proc. normy. Ślusarz Helena Król 180, ZMP-owcy Gustaw Rólański, Marian Stachurski, Zieliński i Polowiński podnieśli swoją wydajność pracy z 142 proc. do 159,8 proc.

Takimi osiągnięciami produkcyjnymi mogą się pochwalić podstawowe wydzielnie huty. Nic więc dziwnego, że huta im. Niwotki w Ostrowcu należy do produujących w Polsce. Życzymy jej, aby realizacja 4 roku planu 6-letniego przyniosła jej jeszcze większe osiągnięcia.

L. Danilowicz

Nota MSZ do poselstwa Izraela

W dniu 19 grudnia br. Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesłało do Poselstwa Izraela w Warszawie notę następującej treści:

Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyła wyraży szanownemu Poselstwu Państwa Izrael i ma zaszczyt zakomunikować co następuje:

Zarówno prawo międzynarodowe, jak i uznane oraz stosowane zwyczaje międzynarodowe, regulują zakres normalnej działalności przedstawicielstw dyplomatycznych, które jak wiadomo mają za zadanie reprezentację i ochronę interesów swego państwa i swych obywateli wobec państwa, w którym są akredytowane. W żadnym razie nie należy do kompetencji przedstawicielstw dyplomatycznych popieranie, pobudzanie do działalności lub inspirowanie jakichkolwiek grup politycznych w kraju, w którym wykonują swą działalność urzędową, jak również organizowanie emigracji obywateli tego kraju lub jej propagowanie.

Poselstwo Państwa Izrael, niestety, nie stosowało się do norm działalności, przewidzianej prawem i zwyczajami obowiązującymi wszystkie przedstawicielstwa dyplomatyczne. Poselstwo Państwa Izrael wykazywało poza ramy normalnych funkcji dyplomatycznych oraz nadużywało przywilejów dyplomatycznych dla działalności sprzecznej z obowiązującymi w stosunkach międzynarodowych zwyczajami i dobrymi obyczajami.

Poselstwo usiłowało reprezentować wobec Państwa Polskiego nie tylko interesy Państwa Izrael i jego obywateli, co należy do funkcji Poselstwa, ale również pretendowało bezprawnie do występowania w imieniu obywateli polskich narodowości żydowskiej, wbrew zresztą ich życzeniom. Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nigdy nie stał na stanowisku, że Państwo Izrael reprezentuje jakieś kolwiek inne interesy, niż interesy tego państwa i jego obywateli i z tego powodu odmówił jego Poselstwu w Warszawie uprawnień, które usiłowało sobie ono usurpować, a których Rząd Polski nie mógł i nie ma zamiaru również i w przyszłości tolerować.

Ministerstwo przypomina w związku z tym swe oświadczenia wobec Poselstwa z dnia 20. VII. 1951 r., 7. VII. 1952 r., 25. XII. 1952 r., w których Ministerstwo podkreślało, że poszanowanie praw kraju urzędowania jest podstawową zasadą powszechnie przyjętą w stosunkach międzynarodowych, że zasada ta obowiązuje dyplomatów akredytowanych w Polsce i stosuje się w całej rozciągłości do dyplomatów Państwa Izrael, oraz że odchylenie od tej zasady nie będzie tolerowane przez władze polskie.

Mimo tych ostrzeżeń Poselstwo Państwa Izrael w Warszawie usiłowało stać się ośrodkiem ideologicznym i organizacyjnym dla rozbiorów organizacji syjonistycznych, zlikwidowanych już od dawna w Polsce. Dla tych organizacji reprezentujących interesy reakcyjnej burżuazji żydowskiej i będących z reguły ekspozyturą obcego kapitału, a w ostatnich latach zwirującymi siłami z imperializmem amerykańskim i wykonującymi jego wrogię Polsce zlecenia, nie ma i nie może być miejsca w Polsce i w Europie. W wyniku bowiem przemian ustrojowych burżuazja w Polsce, włączając w to burżuazję żydowską, pozbawiona została swych pozycji politycznych. Polska Rzeczypospolita Ludowa całkowicie i w pełni zlikwidowała wszelki ucisk narodowy, rasowy i religijny zapewniając wszystkim swym obywatelom bez różnicy na rodowódzie pełne równoprawności i jednakowe warunki rozwoju politycznego, gospodarczego i kulturalnego.

Perfidne próby i wysiłki, zmierzające do nakłaniania szeregów organizacji syjonistycznych w Polsce Ludowej, napotykały i napotykać będą na zdecydowany odpór, podobnie jak próby wszelkich innych agentów imperializmu amerykańskiego, usiłujących podkopać pokojowe budownictwo w Polsce. Próby te skazane są na niepowodzenie przede wszystkim ze względu na postawę obywateli polskich narodowości żydowskiej, którzy włączyli się do pracy i budownictwa w Polsce.

Poselstwo żywało do swych biur obywateli polskich narodowości żydowskiej, namawiając ich do wszczęcia starań o wyjazd z Polski i żądając przekazywania mu odpisów podań i dokumentów do władz polskich. Do tego celu służyły również niektórym przedstawicielom Poselstwa wyjazdy w teren dla porządkowania kontaktów, przy czym nie omieszkał on grać na uczuciach religijnych, zwołując sobie dla spotkań synagogi i inne miejsca związane z uprawianiem kultu religijnego oraz domagając się od kongregacji wyznania

wych zapraszania przedstawicieli Poselstwa. Tę działalność oraz jej cele potwierdził w swych zeznaniach urzędnik Poselstwa, Ari Lerner.

Posługując się wyżej wymienionymi metodami działania przedstawiciele Poselstwa utrzymywali kontakty z elementami syjonistycznymi, jak na przykład z Ojzaszem Raczko, rewizjonistą, b. członkiem organizacji faszystów żydowskich, osadzonym przez Sąd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej za nielegalną działalność w Polsce, z Abramem Futerfasem, Szyją Ausublem i innymi.

Samowolny patronat nad obywatelami polskimi narodowości żydowskiej i agitacja emigracyjna służyły zarazem za pretekst dla gromadzenia wiadomości dotyczących organizacji politycznych i społecznych w Polsce, sytuacji na Ziemiach Odzyskanych, sieci komunikacyjnej, sił obronnych. Dane te usiłowało wydobyc między innymi przy pomocy specjalnie opracowanego kwestionariusza od pełenów Poselstwa oraz w czasie podróży poszczególnych pracowników Poselstwa. Te nielegalne działania o charakterze wywiadowczym potwierdził w swych zeznaniach urzędnik Poselstwa, Ari Lerner oraz Futerfas Abram i Ausubel Szyja.

Jak wiadomo, kontynuacją tej działalności jest praktyka przesłuchania przez władze Państwa Izrael imigrantów z Polski, między innymi na temat potencjału produkcyjnego Polski, sił obronnych, zastosowania innowacji technicznych w Polsce, stanu kolejnictwa, handlu zagranicznego, aparatu państwowego itp. wiadomości.

W związku z wyżej przedstawionymi faktami, charakteryzującymi działalność Poselstwa Państwa Izrael Ministerstwo Spraw Zagranicznych kategorycznie domaga się o Poselstwa zaniechania wyżej omówionych niedopuszczalnych praktyk oraz przestrzegania i poszanowania praw, zwyczajów przyjętych w stosunkach międzynarodowych i dobrych obyczajów.

Naród czechosłowacki pod przewodnictwem partii uczyni wszystko aby usunąć szkody wyrządzone przez zdrajców ludu i z honorem wykona pięcioletkę

PRAGA (PAP). — Czechosłowacka agencja telegraficzna donosi, że 16 grudnia na ogólnostanym Partii Czechosłowackiej Klement Gottwald wygłosił referat na temat: „Polityczna i organizacyjna praca partii i projekt nowego statutu partii”.

— Obecna ogólnokrajowa konferencja partyjna — oświadczył Gottwald — odbywa się w atmosferze wyjątkowej uwagi ze strony naszych przyjaciół i wściekłych napaści ze strony naszych wrogów.

W związku ze zdemaskowaniem i rozgromieniem antypaństwowego ośrodka spiskowego — nasi wrogowie krzyczą, że świadczą to rzekomo o słabości i nawet o rozkładzie Komunistycznej Partii Czechosłowackiej. Ale o panowie — mówi Gottwald — sami nie wierzą we własne słowa: Czyżbyśmy się nie znaleźli, kiedy znajdowali się wśród nas zdrajcy i agenci obcy, kiedy w naszych własnych szeregach działała amerykańska „pięta kolumna”? Zdrowy rozsądek mówi, że w żadnym wypadku tak nie było. Będziemy jednak oczywiście silniejsi, skoro ucielimy głowę tej amerykańskiej „piętej kolumnie”.

Wiadomo, że zdrajcy — spiskowcy wyrządzili największe szkody w dziedzinie gospodarczej. Nie udało im się jednak zahamować rozwoju naszej gospodarki narodowej.

W ciągu 4 lat pięcioletki — 1949-1952 — globalna produkcja całego przemysłu wzrosła o 82 proc. i przekroczyła prawie dwukrotnie (o 97 proc.) poziom przedwojenny z 1937 roku.

Nasze rolnictwo — przeżywa okres gruntownej przebudowy. Przechodzi ono od gospodarki indywidualnej do zespolowej. W bieżącym roku zwiększyła się liczba spółdzielni rolniczych. Na dzień 30 października 1952 roku mieliśmy 8,636 spółdzielni.

Ważną agencją telegraficzną donosi, że 16 grudnia na ogólnostanym Partii Czechosłowackiej Klement Gottwald wygłosił referat na temat: „Polityczna i organizacyjna praca partii i projekt nowego statutu partii”.

Następnie K. Gottwald omówił podstawowe założenia projektu nowego Statutu i wyraził przekonanie, że projekt ten z uzupełnieniami, sformułowanymi w wyniku dyskusji partyjnej, zostanie uchwalony przez Ogólnokrajową Konferencję, jako nowe wewnętrzne prawo partii. Główna rzecz polega obecnie na tym — stwierdził Gottwald — aby w praktyce zastosować nowy Statut, stopniowo podnosić pracę partii i jej członków do takiego poziomu, jakiego od członków partii wymaga nowy Statut. Nie wątpię, że nowy Statut uzbroi partię politycznie, organizacyjnie i ideologicznie do nowej walki i do nowej pracy nad budową socjalizmu (Hucznym, długotrwałe oklaski).

Kilka dni temu przydzielił partii i rząd zatwierdził plan gospodarczy na 1953 rok, tzn. na ostatni rok pięcioletki. W myśl planu gospodarczego na 1953 rok — oświadczył Gottwald — dokona się wielkiego wysiłku w kierunku zmniejszenia dysproporcji i likwidacji „wąskich gardeł” w naszej gospodarce, powstałych z winy spiskowców i sabotażystów. Powinniśmy uczynić wszystko, aby w jak najkrótszym czasie usunąć szkody, wyrządzone przez nich. Jednocześnie powinniśmy sobie uświadomić, że w przyszłym roku nie uda się nam jeszcze w całości pełni tego dokonać. Tak więc, plan gospodarczy na rok 1953 będzie planem nader napiętym i trzeba będzie wyleżyć wszystkie wysiłki naszej partii i naszego narodu, by plan ten został wykonany. Może on być wykonany i będzie wykonany.

PO CZWARTE, jeśli zdamy się na bezwzględna surowość zapewnić spełnienie wymogu, dotyczącego przestrzegania dyscypliny państwowej i dyscypliny pracy. Nie możemy dopuszczać do tego, aby postanowienia partii i rządu były naruszane lub po prostu nie wykonywane bez żadnych konsekwencji dla odpowiedzialnych pracowników.

PO PIĄTE, jeśli uczynimy wszystko w kierunku zapewnienia — jako zasady — systematycznej kontroli wykonania uchwał partii i rządu, aby każdy komunistyczny przywódcą nie jako obywatel, lecz przeciwnie domagał się, by systematycznie kontrolowano jego własną pracę i działalność.

PO SZÓSTE, jeśli zlikwidujemy taki stan rzeczy, że w wypadku wyjawienia niedociągnięć i błędów nie podejmujemy się niezwłocznie praktycznych środków w celu ich usunięcia.

PO SIÓDMIE, jeśli nauczymy się lepiej, znacznie lepiej niż dotychczas, pobudzać i organizować inicjatywę oddolną, wspólną z socjalistycznym i ruch nowatorski, w celu stopniowego podnoszenia poziomu technicznego całego szerokiego kolektywu pracowników do poziomu czołowych pracowników.

PO ÓSMIE, jeśli będziemy dość konsekwentni, aby wszędzie, na wszystkich odcinkach naszego życia gospodarczego i społecznego wytrwale walczyć o możliwie największą oszczędność, obniżenie kosztów własnych, podniesienie wydajności pracy i cele te osiągnąć.

PO DZIEWIĄTE, nie należy zapominać o tym, że ostatecznym celem wszystkich naszych dążeń jest człowiek, troska o jego dobro. Należy przeto w ramach możliwości produkcyjnych naszego przemysłu i rolnictwa zaspokajać ludność naszego kraju w artykuły pierwszej potrzeby, konieczne jest, aby zapasy towarów konsumpcyjnych odpowiadały całkowicie zdolności nabywczej i popytowi.

I wreszcie, PO DZIESIĄTE, nie należy zapominać o imperialistycznych podżegaczach do nowej wojny, należy kontynuować walkę o pokój i jednocześnie zapewniać bezpieczeństwo i obronność republiki.

Takie oto są główne zadania, stojące przed nami w najbliższym czasie, Sądę, towarzysze, że z pomocą milionowej masy członkowskiej naszej partii, z pomocą milionowych mas bezpartyjnych, z pomocą całego Frontu Narodowego, zadania te wykonamy.

Wszystkie siły ludzkości zjednoczone w światowym pochodzie przeciwko wojnie — zwyciężą

Z końcowych obrad Kongresu Wiedeńskiego

WIEDEN (PAP). Na posiedzeniu, które się odbyło w nocy z 18 na 19 grudnia, przewodniczył James Endicott (Kanada).

Omawiając sprawę rozwoju stosunków ekonomicznych między krajami zachodnimi i wschodnimi delegat holenderski Althoff stwierdził, że rozwój wymiany handlowej z krajami wschodnimi jest konieczny w interesie ekonomicznym holenderskiej, w interesie holenderskiej mas pracujących. Rozwój stosunków handlowych między krajami wschodnimi i zachodnimi jest konieczny w interesie pokoju na całym świecie. Po Międzynarodowej Konferencji Gospodarczej w Moskwie, w której uczestniczyła grupa kupców holenderskich, niektórzy przed siebierstwa w Holandii mogli utrzymać swą produkcję na dotychczasowym poziomie, a czasem nawet mogli rozszerzyć ją. Fakt ten należy zawiązać nawiązaniu stosunków handlowych z Chiną i Republiką Ludową.

Delegat Izraela, prof. Eisenstadt stwierdził w swym przemówieniu, że rząd Izraela usiłował wszelkimi środkami nie dopuścić do wyjazdu delegacji na Kongres Narodów. Tym samym rząd Izraela dowiódł jeszcze raz, że mocarstwa imperialistyczne i zależne od nich rządy tworzą „żelazną kurtynę” między narodami. Mówca przedstawił szczegółowo rozwój ruchu obrońców pokoju w Izraelu. Narod Izraela — powiedział on — występuje przeciwko haniebnym układom ze Stanami Zjednoczonymi, protestuje przeciwko ekonomicznemu i politycznemu opłatanu Bliskiego Wschodu przez USA.

Delegat Algieru, Delacruix oświadczył, że delegacja algerska, wybrana przez obrońców pokoju, składa szereg konkretnych propozycji, a mianowicie:

a) położenia kresu wszelkim represjom, stosowanym dla zdławienia wolności, albowiem sprzeczne są one z duchem pokoju; b) zaprzestania wszelkich przygotowań wojennych w Algierze i zapobieżenia arabskim nacjonalistycznym

czą na Alger postanowień paktu atlantyckiego, albowiem stanowią one śmiertelne niebezpieczeństwo dla kraju; c) natychmiastowego położenia kresu wojnie w Vietnamie i wycofania korpusu ekspedycyjnego; d) cofnięcia wszelkich rządów, noszących charakter dyskryminacji religijnej i politycznej; e) rozwiązania na zasadach demokratycznych problemu algerskiego. Narodowi algerskiemu powinno być przyznane prawo decydowania o swym losie.

Następnie przemawiał wybitny włoski działacz polityczny b. ambasador w Polsce prof. Ambrogio Donini.

Daliśmy tym dowód — oświadczył Donini — że tu, w Wiedniu, znany w dawnych latach z przebiegłej dyplomacji, rodzi się obecnie dyplomacja nowego typu, dyplomacja narodów. Dyplomacja narodów zmierza do usunięcia muru nienawiści i kłamstwa oraz do tego, by między masami pracującymi i inteligencją we wszystkich krajach powstała wzajemne zrozumienie i szacunek. Celem tej dyplomacji jest wskazanie działaczom państwowym drogi, aby stali się wyrazicielami dążeń narodów do pokoju, aby zawarli powszechnie porozumienie polityczne. Dyplomacja narodów — to umiędzynarodowienie polityki i barier ideologicznych takiej jednostki, aby światowa opinia publiczna nie mogła pozostawać obojętna, gdy bracia nasi w Korei giną, od bomb napalmowych i zarzązków dżumy, gdy rozstrzelują się bezbronnymi jeńcami wojennymi, gdy niezawisłość narodowa całych krajów jest naruszana lub czyni się na nią zamach.

Nie różnicie ideologicznie dzielą Zachód od Wschodu, lecz dążenie do polityki przemocy i pogarda dla godności ludzkiej.

Uczestnicy Kongresu powitali burzą oklasków ukazanie się na mównicy znanego sportowca czechosłowackiego, trzykrotnego mistrza olimpijskiego, Emila Zatopka. Jestem zdania — oświadczył Zatopek — że sportowcy powinni nie tylko uprawiać sport, lecz także

brać czynny udział w walce o pokój. Hasłem naszym jest: „NIECH ŻYJE PRZYJAZN SPORTOWCÓW NA CAŁYM ŚWIECIE”.

Delegat Austrii prof. Brandweiner, omówił rolę nauki prawa w walce o pokój i wzajemne zrozumienie między narodami.

Wiele zagadnień, poruszonych na Kongresie — jest bezpośrednio związanych z prawem międzynarodowym. Najważniejsze z nich — to kwestia jeńców wojennych, sprawa respektowania protokołu genewskiego, sprawa zakazu broni atomowej, chemicznej i środków biologicznych prowadzenia wojny. Opierając się na nauce prawa powinniśmy nie tylko uchwalić rezolucję, domagającą się położenia kresu loczącym się obecnie wojnom w Korei, w Vietnamie i na Malajach, lecz również udowodnić naukowo, że wojny te są sprzeczne z prawem międzynarodowym. Prawniczy-demokrat — powinniśmy co dzień zdemaskować tych prawników zachodnich, którzy pozorami legalności usprawiedliwiają zdradę i wojny.

W imieniu delegacji USA przemawiała pani Carter, która poruszyła sprawę zaprzestania „zimnej wojny”. Dercyjnym krokiem w tym kierunku — oświadczyła pani Carter — mogłoby być rozpoczęcie rokowań. Jednym z głównych celów obecnego Kongresu jest przywrócenie zgody między tymi mocarstwami, które dzielą obecnie głęboką sprzeczność. Rozumiemy dobrze, że dla położenia kresu „zimnej wojnie” należy poprzeć ideę możliwości współistnienia różnych systemów.

Następnie pani Carter stwierdziła, że w Ślanach Zjednoczonych przeciwko „zimnej wojnie” wypowiedział się kościół protestancki, murzyńskie związki zawodowe i szereg innych organizacji. Podstawowym warunkiem zakończenia „zimnej wojny” jest: rezygnacja z rozstrzygania spornych problemów drogą wojny; zakończenie wojny w Korei; jednomyślność wielkich mocarstw, która powinna stać się podstawą uregulowania wszystkich spornych problemów, tylko uprawiać sport, lecz także

światowej; Organizacja Narodów Zjednoczonych powinna stać się terenem rokowań między pięcioma wielkimi mocarstwami; broń masowa zagłady powinna być zakazana, a dla przestrzegania tego zakazu powinna być utworzona skuteczna kontrola; należy złożyć ograniczenia, stojące na przeszkodzie rozwojowi handlu i stosunków kulturalnych między krajami.

Zakończenie „zimnej wojny” — oświadczyła pani Carter — będzie pierwszym krokiem. Skoro tylko zostanie on uchylny, przyjdą za nim następne. Rokowania między wielkimi mocarstwami doprowadzą do zawarcia Paktu Pokoju.

Następnie przemawiała delegatka jugosłowiańska, członkini Komitetu Wykonawczego Światowej Demokracji Federacji Kobiet, Bo silika Marjanowicz. Podczas drugiej wojny światowej — oświadczyła Marjanowicz — narody Jugosławii bohatercko walczyły przeciwko najeźdźcom hitlerowskim, okupującym nasz kraj. Dzięki waleczności i pomocy Armii Radzieckiej naród jugosłowiański osiągnął to, że kraj jego stał się wolnym i demokratycznym. Wkrótce jednak wskutek faszystowskiej polityki titłowców, Jugosławia znów znalazła się w zależności politycznej i gospodarczej — tym razem od imperializmu amerykańskiego. Polityka zagraniczna Jugosławii kierowana jest obecnie przez Waszyngton, jednakże naród jugosłowiański, który przeżył wszystkie potworności wojny i obcej okupacji, zdecydowanie sprzeciwia się wszelkim awanturom wojennym. Proponuje on kategorycznie przeciwko wciąganiu Jugosławii do różnych bloków wojennych i porodu do rodzinnych narodów.

Następnie zabrał głos b. burmistrz Muenchen — Gladbach Wilhelm Elfes (Niemcy Zachodnie). Aby usunąć niebezpieczeństwo nowej wojny i zapewnić długotrwały pokój, delegacja niemiecka proponuje:

1) Prowadzenie wspólnej walki przeciwko bieżącemu układowi wojny.

W ogólnemu, przeciwko układowi w sprawie utworzenia „armii europejskiej” i przeciwko wszelkiego rodzaju blokom wojennym.

2) Zwolnienie konferencji czterech mocarstw w sprawie przygotowania traktatu pokojowego z Niemcami z udziałem przedstawicieli Niemiec Zachodnich i wschodnich.

3) Przywrócenie jednemu Niemiec. Postulat ten wynika z naturalnego prawa narodu niemieckiego do samookreślenia; prawo to potwierdzić zostało przez układ poczdamski czterech mocarstw. Utworzenie rządu ogólnoniemieckiego drogą przeprowadzenia powszechnych, równych, wolnych i tajnych wyborów do parlamentu ogólnoniemieckiego; w celu przygotowania tych wyborów winna być utworzona — za aprobatą czterech mocarstw — komisja składająca się z przedstawicielami Niemiec Zachodnich i wschodnich.

4) Wprowadzenie w Niemczech demokratycznego porządku, który sprzyjać będzie samookreśleniu i rozwojowi pokojowemu; prawo do potwierdzenia zostało przez układ poczdamski czterech mocarstw. Utworzenie rządu ogólnoniemieckiego drogą przeprowadzenia powszechnych, równych, wolnych i tajnych wyborów do parlamentu ogólnoniemieckiego; w celu przygotowania tych wyborów winna być utworzona — za aprobatą czterech mocarstw — komisja składająca się z przedstawicielami Niemiec Zachodnich i wschodnich.

5) Zawarcie z rządem ogólnoniemieckim traktatu pokojowego, który winien gwarantować nietykalność terytorialną, niekwalifikację polityczną i ekonomiczną przyszłych Niemiec; niedopuszczenie do podejmowania jakichkolwiek zobowiązań wojskowych i powrót Niemiec jako równoprawnego narodu do rodziny narodów.

6) Wycofanie wszystkich okupacyjnych i terytorialnych okupacyjnych z terytorium całych Niemiec.

Przemawia pastor brytyjski Boild. Mówi on, że w walce o pokój wielką rolę mogą odegrać duchowni. Siły religijne — winny się zjednoczyć w światowym pochodzie przeciwko wojnie.

Już w najbliższym numerze
»Słowa Sportowca«
rozpoczynamy drukowanie opowiadania sportowego
opartego na działalności LZS Tumlin
p. t. **»Narty nad uśią«**

SŁOWO SPORTOWCA

tygodniowy dodatek sportowy

KIELCE, PONIEDZIAŁEK 22 GRUDNIA 1952 R. NUMER 23

Szczęśliwe zwycięstwo

Pięściarze Stali Radom pokonali Stal Kielce 11:9

Tylko pół rundy walczył Drogosz z Jaskólskim

Pierwsze finałowe spotkanie o mistrzostwo województwa w boksie rozstrzygnięte na swoją korzyść zespół Stali Radom. Nie było to zwycięstwo wysokie, ale i ten wynik nie jest rzeczywistym wykładnikiem poziomu obu drużyn. Walki w ringu wykazały, że pięściarze kieleccy byli co najmniej równorzędnymi (ogólnie biorąc) przeciwnikami dla bokserów radomskich. Na ich porażkę złożyło się kilka przyczyn. Pierwsza — to osłabienie składu brakiem Waszkiewicza i pochową niedowagą (kilka kg) Grychowskiego. Druga — to niezbyt szczęśliwe ustawienie składu i wreszcie trzecia — to pomyłka sędziów w ocenie walki Jastrzębski — Borek.

Stal Radom wystąpiła w tym spotkaniu w składzie silniejszym niż zwykle i zawodnicy jej walczyli ambitnie o każdy punkt.

Poziom meczu był wyższy od wszystkich rozegranych w Kielcach spotkań mistrzowskich. Również publiczność kielecka wykazała dostateczne wyrobień sportowe. Kieleccy w całości byli zespołem posiadającym wyraźną przewagę nad przeciwnikiem pod względem wyszkolenia technicznego i w kilku wypadkach taktycznego. Najlepszym w zespole mieścowym, poza Drogoszem był Futakiewicz, który pokazał jak należy boksować z zawodnikiem walcącym z odwrotnej pozycji. Na uznanie również zasługuje występujący po dłuższej przerwie Łużanicki, który mimo

kontuzji zdemolował o wiele od siebie silniejszego fizycznie przeciwnika. Dobrze taktycznie walczył także Borek, niestety postawa jego nie znalazła uznania w oczach kompletnie sędziów.

W zespole radomskim, który wypadł gorzej niż się spodziewano, wyróżnił się jedynie młody Paździor w wadze muszej. Dobrze jak zwykle walczył Kozioł. Ogólnie zespół Stali Radom posiada szkodliwą tendencję do walki nieczystej na co szczególną uwagę powinien zwrócić trener.

Zespół sędziowski tego spotkania stanowili: Łukomski (Warszawa) w ringu oraz Mrozowski (Warszawa), Chwałek (Kielce) i Siporski (Ostrowiec) na punkty.

Wyniki techniczne walk (na pierwszym miejscu goście):

Paździor — Tajer

Od początku walki radomianie umiejętnie kontrują żywiołowe, ale chaotyczne ataki Tajera, unikając przy tym sygnałów alarmujących przeciwnika. Walka dość żywa nie stała jednak na dobrym poziomie. Nie wysoko, ale wyraźnie wygrywa Paździor.

Zajao — Zapalski

Zajao zdobył punkty bez walki z powodu nadwagi przeciwnika.

Szewczyk — Futakiewicz

W pierwszej rundzie Szewczyk kilkakrotnie trafia Futakiewicza i ma bardzo minimalną przewagę. Kielczanin pokazuje dobry boks dopiero w 2 starciu, kiedy blyskawicznie atakuje przeciwnika seriami silnych ciosów z obu rąk. Serie te robią na Szewczyku duże wrażenie, tak że kończy on tę rundę mocno wyczerpany. 3. runda to belfs Futakiewicza, który bije jak chce i ile chce. Ponie-

waż Szewczyk w rozpaczliwej obronie kilkakrotnie faulował sędzią dyskwalifikuje Szewczyka.

Jaskólski — Drogosz

Drogosz zaczyna walkę od

serii pięknych uników, po których następuje seria błyskawicznych, silnych ciosów i Jaskólski... rezygnuje z dalszej walki.

Sobczyk — Łużanicki

Kielczanin w 1 rundzie demonstruje poprawny bloking umiejętnie przy tym operując lewym prostym. W 2 starciu Łużanicki silnymi ciosami z prawej atakuje korpus Sobczyka. Pod koniec rundy łapie go przy linach i zadaje kilka bomb, kryjącemu się za podwójną gardą Sobczykowi. Po momencie tym radomianin podnosi rękę na znak poddania.

Jastrzębski — Borek

Borek ma dużo trudności z przedostaniem się na półdyśtans, ponieważ przeciwnik, jego jest wyższy co najmniej o głowę i posiada dłuższy zasięg ramion. Kielczanin z doskonałym zdołał zadać wiele groźnych ciosów Jastrzębskiemu i dziwnym wydaje się fakt, że sędziowie unali wyższość radomianina.

Majchrzak — Bochenek

Walka brzydka. Majchrzak stara się paraliżować ruchy przeciwnika niedozwolonymi trickami. Ogłoszony remis radomianin zawdzięcza może jedynie sędziemu ringowemu, któ-

ry nie zdecydował się na udzielenie mu ostrzeżenia za stałe i złośliwe faulowanie w 2 rundzie.

Gregorek — Grychowski
Gregorek wygrał w poniedziałek Grychowski miał niedowagę.

Kozioł — Zwierschowski
Lepszy technicznie radomianin wygrał wysoko. W ciężkiej Staniewski nie miał przeciwnika.

Mieczysław Kaleta.

Zrzeszenia sportowe

wykonały już plan SPO

WARSZAWA. Plan sportowy zrzeszeń zawodowych pomocy znak podana jest wg stanu na 30 listopada, istnieją wszelkie szanse, że Budowlani do 31 SPO na rok 1952, ale także i po ważnym jego przekroczeniem. W dniu 15 grudnia br. sportowcy związków zawodowych zameldowali o przekroczeniu planu zdobyła odznak SPO. Na zaplanowanych 80.283 odznak zrzeszenia związkowe zdobyły 88.736. A więc CRZZ wykonało plan w 110,5 proc. Do sukcesu tego w największej mierze przyczyniły się zrzeszenia Kolejarzy, Unia i Włóknarzy, które w należyty sposób wykorzystywały okres zimowy i pracując systematycznie i planowo wyprowadzili resztę zrzeszeń związkowych.

Do wykonania planu w dużym stopniu przyczyniły się także zobowiązania przedzłotowe i przedwyborcze, organizowanie atrakcyjnych zawodów sportowych, podnoszenie normy na SPO oraz stała kontrola kół sportowych w terenie. Jedynym zrzeszeniem związkowym, które nie wykonało planu, jest ZS Budowlani. Ponieważ jednak członkowie tego zrzeszenia w dalszym ciągu starają się uzupełnić brakujące

Hokeiści wyjechali do Berlina

WARSZAWA. Do Berlina wyjechała ekipa hokeistów polskich, która rozegra 2 mecze z reprezentacją kadry narodowej NRD.

Hokeiści polscy, którzy grali będą jako reprezentacja Warszawy, wystąpią w następującym składzie:

Szleniak, Skarżyński, Penczek, Nowak, Włodek, Chodakowski, Csorich, Lewacki, Jęzak, Olszewski, Maselko, Wróbel II i III, Brzeczki J., Cioch i Trojanowski.

Wraz z hokeistami wyjeżdżają: jako kierownik ekipy — Chalasiński oraz trener Kasprzycki i sędzia Zarzycki.

Z wojewódzkiej narady aktywu sportowego ZMP

W ubiegłą sobotę w sali konferencyjnej ZW ZMP w Kielcach odbyła się narada aktywu sportowego ZMP mająca na celu zrealizowanie wytycznych ZG ZMP w sprawie pracy organizacji w dziedzinie kultury fizycznej i przysposobienia wojskowego w okresie jesienno-zimowym. Z takim trudem stwierdziliśmy, że nie przyniesie ona oczekiwanych rezultatów w całym województwie, ponieważ nie byli na niej obecni przedstawiciele z powiatów: Sandomiera, Opatów, Włoszczowa, Końskie i Busko.

Wniosek za to ponoszą oddzielne Zarządy Powiatowe ZMP.

Uchwała Biura Politycznego KC PZPR w sprawie kultury fizycznej i sportu postawiła przed ZMP poważne zadania. Wskazała ona, że sport i kultura fizyczna winny stanowić ważny odcinek pracy politycznej, ideowej i wychowawczej i organizacyjnej. Młodzież ZMP-owska musi być czołowym aktywnym ruchem sportowym i przodować w walce o upowszechnienie KF. Zadanie to ZMP w woj. kieleckim realizuje niedostatecznie. W wielu instancjach zelepowskich sprawa KF i S jest wyraźnie niedoceniana, a nawet lekceważona.

Najlepszym tego dowodem była wypowiedź kol. Wielńskiego z LZS Skronów pow. Jędrzejów, który zacytował oświadczenie przewodniczącego ZP ZMP w Jędrzejowie kol. Szewczyka, że „sportem nie będziemy się teraz zajmować, mamy ważniejsze sprawy”.

Taki stosunek do kultury fizycznej jest jednym z źródeł niezadowalającego rozwoju sportu w Kielcach. Ten stan musi jak najprędzej ulec zdecydowanej poprawie — powiedział w dyskusji sekretarz WKKF pow. Jędrzejów.

Instancje ZMP-owskie powinny zrozumieć, że praca w sporcie to ich własna sprawa, że jest ona nie rozważalnie związana z wychowaniem młodego pokolenia, i że ma ogromne znaczenie dla umocnienia siły roboczej naszej ludowej ojczyzny.

Ważnym i istotnym zadaniem zelepowskim — powiedział w referacie kierownik Wydziału KF ZW ZMP pow. Kojac — jest stała praca polityczno wychowawcza i organizacyjna w ruchu sportowym, polegająca m. in. na przyciąganiu szerszych rzesz do uprawiania sportu oraz udzielanie pomocy w pracy organizacjom sportowym.

Sezon jesienno-zimowy był dotychczas okresem poważnego zastój w sporcie i przysposobieniu wojskowym młodzieży. Sytuację tę należy zmienić. W okresie tym najważniejszym zadaniem organizacji zelepowskich w pracy sportowej jest umasowanie sportów zimowych, które są szczególnie niedobrze i pozostają w tyle za rozwojem innych gałęzi sportu, a mają istotne znaczenie dla wychowania obywateli i przysposobienia ich do obrony kraju.

ZMP winno przyciągać młodzież do szkolenia na kursach LL i LM i kierować na nie wypróbowanych aktywistów. Na tym odcinku wiele zarządów terenowych dopuściło się karygodnych niedociągnięć. Np. przewodniczący ZP ZMP w Busku przechowywał w szufladzie swego biurka podanie jednego z kandydatów w sprawie szkolenia lotniczego.

O dobrej współpracy ZMP z radą kół sportowych mówił kol. Gomółka z Ostrowca. W SKS „Chropowicz” współpraca ZMP i rady SKS układa się należycie. ZMP-owsi pomagają starszym kolegom w nauce i przyczyniają się do podniesienia świadomości politycznej kolegów, organizując wieczornice i radania gazetki ścienne, w których

Szachowe mistrzostwa ZSRR

MOSKWA. Na mistrzostwach szachowych ZSRR dogrywano odczołowane partie z poprzednich rund. Tajmanow wygrał z Lipnickim, umacniając swoją pozycję przodownika turnieju. Młody szachista Koroń zremisował z Botwinnikiem i wygrał z Goldenowem, co również umocniło jego pozycję w czołówce. Bolesławski odniósł dwa zwycięstwa: z Suetinem i Goldenowem, Heller wygrał z Ilwiczkim, Smysłow z Goldenowem, Bywzew z Kanem i Simagin z Konstantinopolskim. Młodzież zremisowała z Kanem.

Dwie partie ponownie odczołowane. Rozegrano również dwie partie przepuszczone w poprzednich rundach. W pierwszej Bronstein wygrał z Aroninem, druga między Keresem i Toliszem została odczołowana.

Praga - Warszawa 10:0 w tenisie stołowym

WARSZAWA. Przebywający w Polsce najlepsi pingpongści czechosłowaccy rozegrali w hali ZS Gwardia mecz tenisa stołowego z reprezentacją Warszawy. Było to ostatnie spotkanie naszych czołowych zawodników z doskonałymi pingpongistami CSR przed ich odjazdem do Czechosłowacji. Podobnie jak i poprzednie spotkania, mecz zakończył się zdecydowanym zwycięstwem gości 10:0 (w konkurencji mężczyzn 5:0, w konkurencji kobiet 5:0). Z polskich zawodników jedynie Gajowi udało się wygrać jednego seta z Vaną.

Wyniki poszczególnych spotkań:

kobiety:
Cedlova — Guzikówna 2:0 (21:19, 21:15)
Vyhnanowska — Szmidtówna 2:0 (21:16, 21:19)
Hruskova — Guzikówna 2:0 (21:10, 21:10)
Cedlova — Szmidtówna 2:0 (22:20, 21:12)
Hruskova — Kozicka 2:0 (21:15, 21:12)
mężczyźni:
Tokar — Gaj 2:0 (21:13, 21:14)
Vana — Otręba 2:0 (25:23, 21:15)
Andreadis — Arbach 2:0 (21:16, 21:11)
Vana — Gaj 2:1 (21:12, 17:21, 21:13)
Tokar — Arbach 2:0 (21:10, 21:14).

O mistrzostwo Polski w szachach

POZNAN. W piątej rundzie szachowych mistrzostw Polski mistrz Polski Siłwa wygrał z Makarczykiem.

Partia Holujówna — Litwińska zakończyła się remisem. Po piątej rundzie stan meczu jest następujący: Holujówna — Litwińska 3:5, Siłwa — Makarczyk 4:1.

Piłkarze warszawskiego Kolejarza zdobywają Puchar Polski

W rozegranym wczoraj w Warszawie finałowym spotkaniu piłkarskim o Puchar Polski piłkarze warszawskiego Kolejarza pokonali po ciężkiej walce CWKS w stosunku 1:0 (0:0). Jedyną bramkę zdobył Wesolowski. Najlepszym zawodnikiem na boisku był bramkarz Kolejarza Borek.

Sukcesy sportowców Technikum Budowlanego z Kielc

W Kielcach odbył się towarzyski mecz tenisa stołowego między Technikum Budowlanym z Mińska Mazowieckiego, a Technikum Budowlanym Kielce.

Spotkanie wygrała reprezentacja kieleckiego Technikum Budowlanego w stosunku 8:2. Dla gospodarzy punkty zdobyli: Górski Wiesław 3, Arendarczyk 2, Walkiewicz 2 oraz para Arendarczyk — Walkiewicz 1. Dla gości punkty zdobyli: Grzmalska i Spychalski po 1.

W sali gimnastycznej Gwardii odbył się trójmecz siatkówki pomiędzy drużynami: Technikum Budowlane Mińsk Mazowiecki, a Technikum Chemiczne Kielce i Technikum Budowlane Kielce. Trójmecz wygrało Technikum Budowlane Kielce, przed Mińskiem Mazowieckim.

Wyniki poszczególnych spotkań przedstawiają się następująco:

Tech. Bud. Kielce pokonało Tech. Chem. Kielce 2:0 (15:8, 15:9). Tech. Bud. Mińsk Mazowiecki wygrało z Tech. Chem. 2:1 (11:15, 16:14, 15:12), następnie Mińsk Mazowiecki uległ Tech. Bud. Kielce w stosunku 0:2 (11:15, 5:15).

Najlepszą drużyną była reprezentacja Technikum Budowlanego Kielce. Goście grali ambitnie lecz chaotycznie. Na wyróżnienie zasługuje bardzo młoda drużyna Technikum Chemicznego, która grała dobrze w obronie. Najmłodszy z zawod-

ników nie dysponował ostrym ścięciem.

Spotkanie sędziowała kol. Lisowska.

Następnie odbył się mecz koszykówki między Technikum Budowlane Mińsk Mazowiecki, a Technikum Budowlane Kielce; wygrały Kielce 67:34 (18:25).

Najlepszym zawodnikiem gości był Grzmalska, a u gospodarzy wyróżnił się Chabior. Gra była szybka. U obydwu drużyn, a w szczególności u gości, zawiadła dyspozycja strzałowa.

Roman Niewiadomski
Kielce

Rekord świata sztangisty radzieckiego

MOSKWA. Na mistrzostwach ZSRR w podnoszeniu ciężarów rozegranych w Stalingradzie, WOROBEJEW w wadze średniej pobił rekord świata w rwaniu, uzyskując 135 kg. Poprzedni rekord — 134 kg należał również do Woroobjewa.

W mistrzostwach tych doskołałe wyniki osiągnęli i inni zawodnicy. UDODOW zwyciężył w wadze ciężkiej uzyskując w tróboju 367 kg. SAKSONOW zdobył tytuł w wadze piórkowej wynikiem 230 kg. Drużynowo zwyciężyła Ukraina przed Moskwą.

Gimnastyk rumuński opuszcza Polskę. Jak wiadomo przegrali oni oba spotkania zarówno w konkurencji kobiecej jak i męskiej.
Na zdjęciu: Oreni (Rumunia) ćwiczy na kółkach.

Koło szkolne pracuje

Wiele imprez sportowych na rzecz SKS TPD Nr 1 w bieżącym roku szkolnym — jak np. brykietowe turnieje (gra trójkami), w siatkówkę i koszykówkę. W obydwóch powyższych imprezach zwyciężyła klasa XIa.

Skład siatkówki: Baran, Garska i Chmiel. Skład koszykówki: Garska, Niedzielski i Książek.

Zgodnie z planem pracy sekcji siatkówki zorganizowano ostatnio mistrzostwa szkoły. O tytuł mistrza walczyły 7 drużyn. Zacięte i stojące na dobrym poziomie walki stoczyły klasy: XIa, XIb i Xb.

Mistrzostwo szkoły zdobyła drużyna kl. XIa (w składzie: Baran, Garska, Niedzielski, Bieńkowski, Chmiel i Salfarski) przed klasą Xb.

Dobrze pracują również sekcje: lekkoatletyczna i szachowa. Świadczy o tym zwycięstwo przez 2 lekkoatletów III klasy sportowej. Sekcja szachowa zorganizowała niedawno mistrzostwa szkoły, które jeszcze trwają.

W najbliższym czasie SKS TPD Nr 1 rozpocznie przygotowania do Spartakiady Szkół Ogólnokształcących.

Szczególny nacisk położony zostanie na siatkówkę, w której klub ten może odegrać poważniejszą rolę na terenie województwa. Jak wiemy SKS TPD Nr 1 zdobył wicemistrzostwo województwa juniorów oraz odniósł poważny sukces w rozgrywkach o „Puchar Polski” na szczeblu miejskim zwyciężając mistrza województwa juniorów SKS „Zeromski”, a ulegając tylko ZS „Stali” Kielce. Mamy więc nadzieję, że ich siatkarze dołożą wszelkich starań, aby w Spartakiadzie (na szczeblu wojewódzkim) wypaść jak najlepiej.

(C.N.)

Nowy regulamin SPO i BSPO podstawą umasowienia KF i S

Dotychczasowy regulamin SPO i BSPO w praktycznym zastosowaniu nie zawsze odpowiadał stawianym wymaganiom. Próby na odznaki były mało atrakcyjne, a z wielu stron donoszono, że koła sportowe i zrzeszenia gonią za ilością, nie zwracając większej uwagi na jakość i sposób przeprowadzanych prób.

Doświadczenia te posłużyły do opracowania nowego regulaminu.

W myśl ogłoszonego regulaminu na miejsce dwóch dotychczasowych odznak SPO i BSPO wprowadza się 7 rodzajów odznak.

● BSPO stopnia dziecięcego zwykłą i wybitną dla dzieci od 11 do 14 lat.

● BSPO stopnia młodzieżowego zwykłą i wybitną dla młodzieży od 15 do 16 lat.

● SPO stopnia I i II oraz wybitną dla osób od 17 do 35 lat zarówno kobiet jak i mężczyzn.

Zróżnicowanie rodzajów odznak doprowadzi niewątpliwie do wzrostu atrakcyjności w zdobywaniu odznak i przyczyni się do podniesienia poziomu sportowego. Nowy regulamin przewiduje w kategorii dziecięcej 8 norm (wszystkie obowiązkowe), w kategorii młodzieżowej 1 dla dorosłych 9 norm, w tym 5 obowiązkowych a 4 do wyboru. Wprowadza on ponadto jednoroczny (z wyjątkiem SPO II stopnia) okres zdobywania norm oraz dogodniejsze warunki przy powtarzaniu zdawania poszczególnych norm. Szczególnie ważnego charakteru nabiera powołanie przy komitetach kultury fizycznej społecznych sekcji kontrolnych SPO. Zadaniem ich będzie skontrolowanie przesłanych wniosków o przyznawanie odznak. Nowy regulamin upraszcza wprowadzenie w kołach sportowych dokumentacji, która sprawiała dotychczas wiele kłopotu, szczególnie tam, gdzie nie posiadano etatowego pracownika, a więc przede wszystkim w podstawowych ogniwach, w

kołach sportowych, LZS-ach i SKS-ach.

Oto najistotniejsze zmiany zmieniające przez wprowadzenie nowego regulaminu do większego umasowienia odznaki SPO i BSPO.

WKKF Kielce powinien przystąpić już do prac organizacyjnych, aby z początkiem nowego roku roz

począć pracę na tym odcinku już według nowego regulaminu. Jeżeli do tych zadań, stojących przed całym ruchem sportowym włączy się masowo aktywni koł sportowych, SKS-ów i LZS-ów, walka o podniesienie ilości i jakości SPO i BSPO zostanie wygrana.

(JAF)

Poradnia sportowo-lekarska winna tętnić życiem

Koła sportowe i zrzeszenia muszą dopilnować systematycznych badań lekarskich zawodników

SKS TPD nr 1 zwycięża w trójmeczach siatkówki

Przed kilkoma dniami w sali gimnastycznej ZS Gwardii w Kielcach odbył się trójmecz siatkówki chłopców pomiędzy SKS-ami: „Zeromski”, TPD Nr. 1, i TPD Nr. 2.

Oto wyniki spotkań: SKS „Zeromski” — SKS TPD Nr. 2 2:0 (15:3, 15:2), SKS TPD Nr. 1 — SKS TPD Nr. 2 2:0 (15:2, 15:0).

SKS TPD Nr. 1 — SKS „Zeromski” 2:1 (15:11, 14:16, 15:10). Spotkania sędziowali: Garska, Imiolek i Otawski. W SKS-ie TPD Nr. 1 wyróżnili się Garska i Baran, a w „Zeromskim” — Imiolek i Kaczkowski.

SKS TPD Nr. 2 zaprezentował się bardzo słabo, przegrywając wysoko wszystkie spotkania.

Czesław Niemczyk
Kielce

Centralna Wojewódzka Poradnia Sportowo-Lekarska w Kielcach mieści się na stadionie Gwardii przy ul. Scieżki 6 i czynna jest codziennie od godziny 12 do 19. Specjalista lekarz sportowy — dr Stanisław Kolwas dyżuruje codziennie od godz. 12 do 19-ej.

Poradnia wyposażona jest we wszystkie najpotrzebniejsze aparaty lecznicze jak: spirometry, aparaty do mierzenia ciśnienia, wagi itp. Tej tak ważnej dla rozwoju sportu placówki nie doceniają jednak w pełni zrzeszenia sportowe.

W żaden sposób nie mogą zrozumieć polityki kół i zrzeszeń sportowych — mówi dyrektor poradni, dr St. Kolwas — które dopiero na trzy dni przed marszami jesiennymi zaczęły kierować swych zawodników do badania. Są wprawdzie koła sportowe, których zawodnicy regularnie stawiają się na badania okresowe, ale to tylko wyjątki — jak Stal i Gwardia Kielce.

Słowa dyrektora poradni są wymownym dowodem tego, że wiele działaczy kł i s. n. e. docenia jeszcze pomocy i wpływu opieki lekarskiej jako ważnego elementu w umasowieniu sportu oraz w podnoszeniu go na wyższy poziom.

Winę za brak zainteresowania poradnią ze strony sportowców, ponosi Wydział Kultury Fizycznej ORZZ oraz zrzeszenia sportowe, które z za biurka wykonują zarządzenie WKKF-u, aby zgłaszać według listy zawodników wyczerpujących do badań okresowych.

Wierzmy, że koła sportowe dopilnują wreszcie systematycznych badań zawodników, wiedząc, że każdy sportowiec musi stale kontrolować stan swego zdrowia.

Jan Frandorf

Każdy sportowiec członkiem TPP-R

TURNIEJ SZACHOWY O TYTUŁ MISTRZA POLSKI

W Poznaniu trwał turniej szachowy o tytuł mistrza Polski między: Stawą a Makarowiczem i Holuj a Litwińską. Na zdjęciu: Bogdan Stawa (Ogniwo — Kraków).

CAF fot. Kornicki

Szachy

Ogniwo Skarżysko drużynowym mistrzem województwa

W ubiegłą niedzielę zakończony został turniej szachowy o drużynowe mistrzostwo województwa na rok 1952.

Wynik końcowy mistrzostw przedstawia się następująco:

- 1) Ogniwo Skarżysko 27,5 pkt.
- 2) Stal Radom 21,5 pkt.
- 3) Spójnia Jędrzejów 21,5 pkt.
- 4) Ogniwo Kielce 21 pkt.
- 5) Stal Kielce 15,5 pkt.
- 6) Unia Pionki 13 pkt.

Ogniwo Skarżysko potwierdziło swój zeszłoroczny sukces zdobywając zaszczytny tytuł z wyraźną przewagą punktową.

Walka o drugie miejsce toczyła się do ostatniej chwili i niesłabnącym napięciem i jak widać z układu tabeli, o miejsca od 2 do 4 zdecydowało zaledwie pół punktu.

Spółród 3 rywali do tytułu wicemistrza, równą ilość punktów uzyskały Stal Radom i Spójnia Jędrzejów, a o kolejności miejsc zdecydowała lepsza jakość zdobytych punktów w/w tabeli Bergera.

Ogniwo Kielce uzyskało o pół punktu mniej zajmując 4-łąkę w tabeli. Trzeba jednak pamiętać, że drużyna ta grała na siedmiu szachownicach, oddając w sumie 5 punktów bez gry. Brak szachistki w tym zespole przekreślał z góry możliwość nawiązania równiejszej walki. Należy z uznaniem podkreślić prawdziwie sportową decyzję sek-

cji szachowej Ogniwa, nie wycofywania w tych warunkach drużyny z finału mistrzostw.

Wyraźnie słabiej wypadły dwie ostatnie w tabeli finałowej drużyny Stal Kielce i Unia Pionki.

Eksperyment z wprowadzeniem młodych, nowopozyskanych zawodników Stali Kielce na I i 2 szachownicy, nie dał oczekiwanych rezultatów. Należało raczej wprowadzić ich do ciężkich walk finałowych na dalszych szachownicach.

Unia Pionki debiutowała w grach finałowych i nie odniosła żadnego zwycięstwa. Ciekawe i śmiałe koncepcje gry środkowej, które przyniosły Unii kilka indywidualnych sukcesów nad renomowanymi zawodnikami, pozwalają przypuszczać, że drużyna ta w roku przyszłym nie będzie łatwo oddawała punktów.

Bezpośrednio po zakończeniu mistrzostw drużynowych rozpoczęły się eliminacje w grupach o tytuł najlepszego szachisty Kielecczyny do którego każda sekcja zgłasza dwóch reprezentantów. Łącznie z graczami dopuszczonymi bezpośrednio do finału, ilość finalistów wyniesie 15 najlepszych szachistów województwa, którzy spotkają się w walce o tytuł mistrzowski w styczniu i lutym przyszłego roku.

M. I.

Kalendarz imprez sportowych Kielecczyny (III) na rok 1953

PILKA NOŻNA

22. III. — 13. IX. Mistrzostwa Ligi Międzyokręgowej.

5. IV. Spotkanie reprezentacji okręgu ZS Kolejarz z Kolejarzem Kraków w Skarżysku.

5. IV. Spotkanie międzymiastowe Kielce — Radom w Radomiu.

1. V. CWKS Warszawa — Stal w Starachowicach.

1. V. Spotkanie międzymiastowe Kielce — Kraków w Kielcach.

1. V. Termin zarezerwowany na spotkanie międzymiastowe w Radomiu.

1. V. Budowlani Gdańsk — Stal Skarżysko w Skarżysku.

10. V. Włókniarz Łódź — Stal w Ostrowcu.

10. V. Spotkanie międzywojewódzkie Łódź — Kielce w Kielcach.

10. V. Termin zarezerwowany na zawody międzywojewódzkie.

Kielce — Warszawa w Radomiu.

12. VII. — 29. X. Puchar Polski.

18 — 19. VII. Mistrzostwa okręgu ZS Spójnia w Sandomierzu.

9. VIII. Spotkanie reprezentacji okręgu ZS Kolejarz z Kolejarzem Lublin w Lublinie.

9. VIII. Termin zarezerwowany na zawody międzywojewódzkie w Radomiu.

23. VIII. Kielce — Częstochowa w Skarżysku.

23. VIII. Termin zarezerwowany na zawody międzywojewódzkie.

13. VIII. — 27. IX. Mistrzostwa wojewódzkie we wszystkich klasach.

IX. Mistrzostwa okręgowe ZS Kolejarz w Jędrzejowie.

IX. Mistrzostwa okręgowe ZS Unia w Pionkach.

IX. Spotkanie reprezentacji okręgu ZS Kolejarz z Kolejarzem Łódź w Łodzi.

4. X. Zawody międzymiastowe Radom — Poznań w Radomiu.

PLYWANIE

I PILKA WODNA

11. I. Mistrzostwa kół ZS Unia w Pionkach.

1. II. Spotkanie reprezentacji okręgu zrzeszeń Spójnia — Unia w Pionkach.

15. II. Mistrzostwa okręgowe ZS Unia w Pionkach.

VI. Zawody pływackie o mistrzostwo oddziałów Ligi Morskiej w siedliskach oddziałów.

7. VI. Mistrzostwa szkolnych kół sportowych.

7. VI. Początek drużynowych mistrzostw w pływaniu i piłce wodnej.

7. VI. Mistrzostwa juniorów i młodzików w powiatach.

14. VI. Wojewódzkie mistrzostwa juniorów i młodzików w Kielcach.

28. VI. Mistrzostwa seniorów w powiatach.

12. VII. Mistrzostwa okręgowe ZS Stal w Ostrowcu łącznie z mistrzostwami wojewódzkimi seniorów.

19. VII. Trójmecz reprezentacji ZS Spójnia, Unia i Stal w Radomiu.

22. VII. Zawody propagandowe.

22. VII. Zawody o mistrzostwo okręgu Ligi Morskiej w Kielcach.

18 — 23. VIII. Zawody korespondencyjne w kołach.

20 — 23. VIII. Centralna spartakiada LZS w Suchedniowie.

SIATKÓWKA

31. I. — 1. II. Półfinały Pucharu Polski w Radomiu.

15. II. Termin zarezerwowany na zawody międzywojewódzkie w Kielcach.

8. III. Termin zarezerwowany na spotkanie międzywojewódzkie.

11. — 12. VII. Mistrzostwa okręgowe ZS Budowlani w Kielcach.

24. VIII. Mistrzostwa okręgowe ZS Spójnia w Kielcach.

13. IX. Wojewódzkie mistrzostwa seniorów w Busku.

20. IX. Spotkania reprezentacji okręgowych zrzeszeń Kolejarz i Spójnia w Kielcach.

X. Budowlani Kielce — Budowlani Kraków w Krakowie.

22. VII. Spotkanie reprezentacji okręgu zrzeszeń Górnik i Budowlanych w Starachowicach.

26. VII. Termin zarezerwowany na spotkanie międzywojewódzkie.

2. — 23. VII. Mistrzostwa seniorów w powiatach.

2. VII. Spotkanie reprezentacji okręgowych zrzeszeń LZS i Budowlani w Suchedniowie.

9. VIII. Mistrzostwa okręgowe ZS Kolejarz w Podkanowie.

9. VIII. Spotkanie reprezentacji okręgowych zrzeszeń Unia i Budowlani w Pionkach.

16. VIII. Spotkanie reprezentacji zrzeszeń Kolejarz i Unia w Podkanowie.

24. VIII. Mistrzostwa okręgowe ZS Spójnia w Kielcach.

13. IX. Wojewódzkie mistrzostwa seniorów w Busku.

20. IX. Spotkania reprezentacji okręgowych zrzeszeń Kolejarz i Spójnia w Kielcach.

X. Budowlani Kielce — Budowlani Kraków w Krakowie.

22. VII. Spotkanie reprezentacji okręgu zrzeszeń Górnik i Budowlanych w Starachowicach.

26. VII. Termin zarezerwowany na spotkanie międzywojewódzkie.

2. — 23. VII. Mistrzostwa seniorów w powiatach.

2. VII. Spotkanie reprezentacji okręgowych zrzeszeń LZS i Budowlani w Suchedniowie.

9. VIII. Mistrzostwa okręgowe ZS Kolejarz w Podkanowie.

9. VIII. Spotkanie reprezentacji okręgowych zrzeszeń Unia i Budowlani w Pionkach.

16. VIII. Spotkanie reprezentacji zrzeszeń Kolejarz i Unia w Podkanowie.

24. VIII. Mistrzostwa okręgowe ZS Spójnia w Kielcach.

13. IX. Wojewódzkie mistrzostwa seniorów w Busku.

20. IX. Spotkania reprezentacji okręgowych zrzeszeń Kolejarz i Spójnia w Kielcach.

X. Budowlani Kielce — Budowlani Kraków w Krakowie.

Zbliża się sezon sportów zimowych. Jednym z nich jest narciarstwo, które jest sportem odgrywającym wielką rolę w pracy nad jak najwyższym podniesieniem sprawności fizycznej obywateli.

Sucha zaprawa narciarska jest szczególnie ważna w przygotowaniach do uprawiania tego sportu.

Najlepszymi ćwiczeniami przy gotowości narciarza do sezonu zimowego są biegi, marsze na przelaj i gimnastyka. Ćwicząc je, nie można jednak zapominać o zasadniczych podstawach techniki narciarskiej. Dobierając poszczególne ćwiczenia należy pamiętać, że muszą być uwzględnione ćwiczenia nóg, przypominające pracę z przykrytymi nartami, a więc pracę z jednocześnie podniesieniem tułowia na nogę wykroczną, co cechuje narciarza w marszu czy też biegu. Najbardziej odpowiednimi ćwiczeniami są takie ruchy, w których praca poszczególnych grup mięśni zbliżona jest do pracy na przemian zmiękającej nóg i rąk, wykonywanej w czasie jazdy na nartach. Dla przykładu mogą służyć niżej podane ćwiczenia:

a) skłony, wyprosty, z podstawy rozluźniającej mięśnie — ćwiczenia te doskonale wzmacniają mięśnie grzbietu oraz umięśnienie krzyżowo-biodrowe.

b) wyprosty z przysiadu — na jednej nodze — ćwiczenia wzmacniają mięśnie bioder i łydek.

c) wyprost z przysiadu i „waga”. Należy zwrócić tu uwagę na energiczne wyprostowanie w stawie skokowym — ćwiczenie pomaga wyszkolić odbicie przy chodzie lub biegu narciarskim

d) marsz ze stoku — wzmacnia wybitnie staw skokowy. W czasie tego marszu nogę obutą w narciarskie buty należy stawiać nie płasko — równoległe do sto-

Sekcją narciarską pod rozwagę

Sucha zaprawa narciarska

stować, co w rezultacie daje przeniesienie tułowia, do przodu, wydłużając równocześnie krok. Linia oddechnięcia nogi zakreślać nie powinna być taka, aby ciało przez pewien moment znajdowało się w powietrzu (wydłużenie kroku), długość kroku zwiększa się przez zwiększenie wysunięcia nogi do przodu i zwiększenie czasu lotu w powietrzu. Wymaga to silniejszego oddechnięcia się. Poza tym, przy tym marszu ręce pracują dowolnie.

Taki marsz imituje chód z odbiciem. W pierwszym okresie marszu taki jest marsz, lecz z biegiem czasu, przy dłuższym treningu, organizm przyzwyczaja się do wysiłku. Z krótkich odskoków należy stopniowo przechodzić na dłuższe dystanse dochodzące po łagodnych stokach. Przy chodzeniu po lesie i gęstym, gałęzi nie należy odchyłać, lecz przechodzić pod nimi, nachylając się. Również, jamy należy przeskakiwać. Wybieranie terenów urozmaiconego komplikuje nieco ćwiczenia, ale zarazem nie należy ćwiczyć.

W technice jazdy na nartach nie ma roli odgrywania rąk i korpusu. Dla ich wzmocnienia, poleca się ćwiczenia z gruszką bokserską lub też z workiem. Do dwóch końców stalowej linki lub konopnej należy umocować drewniane rączki, do drugich zaś końców przymocować się workiem z piaskiem lub gruszką. Obie linki przerzucone są pod sufitem przez blozki. Trzymając za rączki i podciągając gruszkę do góry można przetrzeć wiele rozmaitych ćwiczeń, które mają na celu wzmocnienie mięśni ramion oraz pasa barkowego. Gruszkę można zastąpić gumową linką, lecz ćwiczenia z nią wymagają dużego wysiłku mięśni. Jedną z tych cech ćwiczeń jest pomoc linki gumowej, to brak momentu rozluźniającego mięśnie.

Dużo też daje ćwiczącym marsze z kijkami. Pustując się kijkami narciarz wzmacnia nie tylko mięśnie rąk, ale może równocześnie opanować technikę poślugiwania się kijkami. Nie należy też czynnikiem jest systematyczne przeprowadzanie ćwiczeń, składających się na suchą zaprawę. Wysiłek wkładany w ćwiczenia w czasie suchej zaprawy musi stopniowo wzrastać. Oprócz dwóch marszów i bie-

gów, wysiłek treningu powinien stopniowo przenosić się z nóg na ręce i tułowia. Przy trenowaniu trzy razy w tygodniu, wskazane jest podzielenie tych ćwiczeń na poszczególne dni.

PIERWSZY DZIEŃ — ćwiczenia wytrzymałościowe — ćwiczenia marszu narciarskiego, ćwiczenia siłowe dla rąk i tułowia.

Trening powinien mieścić się w ramach 2—3 godzin.

DRUGI DZIEŃ — ćwiczenia siły, rzękości, — marsz z ekwipunkiem i bez ekwipunku.

TRZECI DZIEŃ — ćwiczenia szybkości i wytrzymałości — ćwiczenia specjalne dla nóg — (szybkie marsze, biegi długie, marszobiegi).

Czas trwania treningu do 2 godzin. Każdy trening indywidualny czy zespołowy musi poprzedzać mała rozgrzewka mięśni, składająca się z biegu 500—1000 m oraz ćwiczeń rozluźniających. Czas trwania rozgrzewki 10 do 15 min. Trening powinien kończyć się ćwiczeniami uspokajającymi organizm i pracę serca oraz ćwiczeniami rozluźniającymi mię-

Imię Stalina jest dla narodów całego świata sztandarem walki o pokój i postęp, o demokrację i socjalizm

Uroczysta akademія w Warszawie w 73 rocznicę urodzin Józefa Stalina

W przededniu 73 rocznicy urodzin Józefa Stalina — 20 bm. — odbyła się w Teatrze Polskim w Warszawie uroczysta akademія organizowana przez Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

W prezydium akademii zajęli miejsca m. in.: przewodniczący Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Bolesław Bierut oraz członkowie Biura Politycznego KC PZPR: Aleksander Zawadzki, Konstanty Rokossowski, Hilary Minc, Jakub Berman, Edward Ochab, Józef Cyrankiewicz, Franciszek Mazur, Zenon Nowak, Roman Zambrowski, Franciszek Jóźwiak, Stanisław Radkiewicz, Adam Rapacki, Zygmunt Dworakowski, Hilary Cholechowski.

Na akademii obecni są członkowie Rady Państwa, członkowie rządu, członkowie KC PZPR, przedstawiciele stronnictw politycznych, Wojska Polskiego, organizacji społecznych, przedstawiciele świata naukowego i kulturalnego oraz liczni producenci pracy.

Obecni są chargé d'affaires ZSRR — D. I. Zaikina oraz przedstawiciele dyplomatyczni państw zaprzyjaźnionych.

Przemówienia wygłosili: przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki i wiceprezes Rady Ministrów Stefan Jędrzychowski.

Przemówienie członka Biura Politycznego KC PZPR Aleksandra Zawadzkiego

TOWARZYSZE!

Naród polski wraz z narodami całego obozu socjalistycznego, wraz ze wszystkimi walczącymi o pokój i postęp ludźmi świata, łączy się dziś z bratnimi narodami ZSRR w uczuciach najgłębszej miłości i oddania dla Towarzysza Józefa Stalina — w dniu 73-iej rocznicy Jego urodzin.

Nie ma drugiego imienia, które by było tak znane, bliższe i drogie setkom milionów ludzi, jak imię STALIN. Stalin wyraża najszlachetniejsze dążenia tych milionów w ich walce o pokój i postęp, jest ich otuchą i wiara, sztandarem i gwiazdą przewodnią w walce o lepszą przyszłość (gorące długotrwałe oklaski przechodzące w owacje).

W sytuacji, gdy amerykańscy podżegacze wojny przewlekają krew bohaterskiego ludu koreańskiego, dokonują potwornych zbrodni na jeniech wojennych, uzbrajają odwołujących hitlerowskich i sieją historię wojenną, w tej sytuacji głęboko ludzki

geniusz Józefa Stalina, szczerą, przenikniętą troską o człowieka prawdą jego wskazań sprawiają, że ludy świata uświadamiają sobie coraz wyraźniej swe możliwości okiełzmania imperialistycznych prowokatorów wojennych i utrzymania pokoju — jeżeli tę podstawową sprawę weźmą we własne ręce.

Nowym szlachetnym przejawem tego procesu, dokonywanego się w świadomości najszerszych mas klasy robotniczej, chłopstwa pracującego i inteligencji krajów kapitalistycznych, kolonialnych i zależnych, był wielki pokojowy Kongres Narodów w Wiedniu i szeroki udział w tym Kongresie przedstawicieli ludów tych krajów.

Wielka idea pokoju i postępu i symbolizująca ją wielkie imię Stalin, łączy dziś we wspólnej walce i dążeniach, łączy coraz głębiej i mocniej setki milionów wolejących ludzi krajów obozu socjalistycznego z setkami milionów uciśnionych i wyzyskiwanych ludzi pracy krajów obozu kapitalistycznego w jeden światowy obóz walki o pokój, łączy ich, łamiąc wszelkie przeszkody,

wbrew nie przebiegającym w środkach przeciwdziałaniu imperialistów oraz ich socjaldemokratycznych i innych agentów w organizacjach robotniczych i chłopskich.

Głosowi Józefa Stalina przysłuchują się setki milionów ludzi, miliony studiują Jego genialne prace i wystąpienia, stanowiące każdorazowo wielki, twórczy wkład w zwycięską naukę marksizmu-leninizmu, w zwycięskie budownictwo komunistyczne i bratnie współzycie narodów ZSRR, wkład w budownictwo socjalistyczne i rozwój braterskiej współpracy krajów demokracji ludowej, wkład w walkę mas pracujących krajów kapitalistycznych o swobodę demokratyczną, o niepodległość i suwerenność narodową, wkład w walkę ludów o pokój.

Rosnie i pogłębia się zaufanie w świecie do Józefa Stalina, do ZSRR, do wielkiej KPZR.

„Szczególnie cenne — mówił towarzysze Stalin na XIX Zjeździe KPZR — jest dla nas to zaufanie, które oznacza gotowość poparcia naszej partii w jej walce o promienną przyszłość narodów, w jej walce przeciwko wojnie, w jej walce o utrzymanie pokoju”.

W walce o pokój i postęp, w walce o swą promienną przyszłość naród polski na czele ze swą bohaterską klasą robotniczą i jej Partią, pod kierownictwem swego wypróbowanego przywódcę towarzysza Bolesława Bieruta, z całym najgłębszym zaufaniem, którego nie zachwieją żadne przeciwności i burze dziejowe, stanął i stać będzie na boku swego wielkiego sąsiada i przyjaciela — ZSRR, pod sztandarem, na którym widnieje wielkie i ukochane imię STALIN.

W dniu 73 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina cały naród polski przesyła Wielkiemu Jubilatowi swe najgorętsze pozdrowienia i najserdeczniejsze życzenia zdrowia i długich lat życia dla dalszych zwycięstw pokoju i postępu na świecie, dla dobra i szczęścia całej ludzkości.

Niech żyje Józef Stalin! (Gorące owacje. Zebrani stojąc długo skandując: Stalin, Stalin).

dził głęboką analizę praw ekonomicznych, działających w społeczeństwie socjalistycznym, uzasadnił obiektywny charakter tych praw stanowiących odbicie procesów działających niezależnie od woli ludzkiej, przeprowadził drugą, głąbiącą krytykę wulgarnych, pseudonaukowych pojęć o charakterze tych praw, pojęć, tkwiących korzeniami w fałszywych koncepcjach woluntarystycznych i subiektywistycznych — idealistycznych. Towarzysze Stalin wykazał dobitnie, że negowanie obiektywnego charakteru praw ekonomicznych socjalizmu, wyobrażenie, że władza radziecka może w sposób dowolny udoskonalać, zmieniać czy przeobrażać obiektywne prawa ekonomiczne prowadzi do przypadkowości oraz do awanturizmu w polityce gospodarczej.

Jednocześnie towarzysze Stalin poddał surowej krytyce poglądy stojące na gruncie fetyszyzacji praw ekonomicznych, głoszące bezsilność społeczeństwa w obliczu żywiołowego działania tych praw.

Zadaniem budowniczych komunizmu i socjalizmu jest gruntowne poznanie wymagań obiektywnych praw ekonomicznych socjalizmu po to, aby poznać i okiełznać je, świadomie wykorzystywać i zastosować w budownictwie socjalizmu i komunizmu.

Przeprowadzona przez towarzysza Stalina głęboka analiza charakteru obiektywnych praw ekonomicznych socjalizmu ma znaczenie nie tylko dla działaczy w Związku Radzieckim, ma ona głębokie, podstawowe znaczenie dla nas, dla krajów budujących socjalizm. Walka o gruntowne poznanie obiektywnych praw ekonomicznych po to, aby je wykorzystać dla budowy społeczeństwa socjalistycznego jest obowiązkiem wszystkich działaczy państwowych, partyjnych i gospodarczych, a błędne przekonanie, że władza ludowa „może wszystko”, może dowolnie zmieniać i kształtować prawa ekonomiczne, mogłoby tylko utrudnić i zahamować postęp ku socjalizmowi. Podobnie konieczne jest zwalczanie poglądów o bezsilności społeczeństwa wobec żywiołowego działania praw ekonomicznych, za którymi kryje się u nas często oportunizm i uleganie wpływom ideologii burżuazycznej.

W pracy tej towarzysze Stalin postawił i rozwiązał w sposób naukowy podstawowe zagadnienia współczesnej nam epoki historycznej. Towarzysze Stalin przeprowadza-

Władza ludowa wykorzystuje nowe prawa ekonomiczne w interesie mas pracujących

Szczególne znaczenie dla nas ma przeprowadzona przez towarzysza Stalina głęboka analiza różnic pomiędzy prawami ekonomicznymi i prawami przyrody, stwierdzenie, że podczas gdy odkrycie i zastosowanie praw przyrody przebiega mniej lub więcej gładko, odkrycie i zastosowanie nowego prawa ekonomicznego natrafia na zacięty opór ze strony reakcyjnych, obumierających sił społecznych, których interes klasowy jest sprzeczny z działaniem nowych praw ekonomicznych. To stwierdzenie towarzysze Stalin ma tym większe znaczenie dla nas, że przeżywamy właśnie okres przejściowy, w którym stare prawa ekonomiczne, właściwe formacji kapitalistycznej, schodzą ze sceny i ustępują miejsca nowym prawom ekonomicznym, powstającym na gruncie nowych warunków ekonomicznych. Władza ludowa świadomie stara się wykorzystać nowe prawa ekonomiczne socjalizmu w interesie ogromnej większości społeczeństwa, mas pracujących, dla budowy wolnego od wyzysku ustroju socjalistycznego.

Stosowanie tych praw napotyka jednak na zacięty opór ze strony reakcyjnych, obumierających sił społecznych, ze strony istniejącej jeszcze klasy kapitalistycznej — kulaków na wsi, ze strony resztek kapitalistycznych elementów w mieście i ze strony wszelkiego ro-

mu do komunizmu. Droga od socjalizmu do komunizmu prowadzi poprzez nieprzerwaną wzrost całej produkcji społecznej przy przeważającym wkładzie produkcyjnych wytwórców, poprzez podniesienie własności kolchozowej do poziomu własności ogólnonarodowej w drodze stopniowych przejść, realizowanych z korzyścią dla kolchozów, a zarazem z korzyścią dla całego społeczeństwa, stopniowego zastępowania obrotu towarowego wymianą produktów, — wreszcie poprzez kulturalny rozwój całego społeczeństwa, który by zabezpieczył wszystkim członkom społeczeństwa wszechstronny rozwój zdolności fizycznych i umysłowych. Rozwinięta przez towarzysza Stalina poradyca perspektywa zapewnienia wszystkim członkom społeczeństwa możliwości otrzymania dostatecznego wykształcenia, aby mogli stać się czynnymi działaczami życia społecznego i aby mogli swobodnie wybierać zawód, a nie być przykuci do obojętnej roli jednego zawodu, perspektywa skrócenia dnia roboczego do 6, a później nawet do 5 godzin, wprowadzenia obowiązkowego powszechnego wykształcenia politechnicznego, zasadniczego polepszenia warunków mieszkaniowych, co najmniej podwojenia płac realnych robotników i urzędników — oto głęboko humanistyczny, pełny treści i przepojony troską o człowieka program budowy komunizmu.

Przeprowadzona przez towarzysza Stalina naukowa analiza takich wielkich zagadnień, jak zżycie w ustroju komunistycznym istotnych różnic między miastem a wsią oraz między pracą fizyczną a umysłową, wskazanie dróg zacierania różnic klasowych między chłopami i robotnikami, dróg przekształcenia robotników, chłopów i inteligencji w pracowników bezklasowego społeczeństwa — dopełnia bogactwa treści, uogólnień teoretycz-

nych i praktycznych wskazań zawartych w stalinowskiej teorii budowy komunizmu.

Towarzysze Stalin sformułował w swym klasycznym dziele naukowo uzasadniony program budowy komunizmu, oparty na poznaniu obiektywnych praw rozwoju społecznego, na wstępnym uwzględnieniu i wykorzystaniu obiektywnie istniejących warunków i możliwości rozwoju. Nie jest przypadkiem, że XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zalecił komisji powołanej do opracowania nowego programu partii przyjąć za podstawę pracę towarzysza Stalina pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

Dzieło towarzysza Stalina stało się zarazem ogromnym wkładem w dalszy rozwój leninowskiej nauki o imperializm.

Doniosłe znaczenie posiada dla nas przez towarzysza Stalina charakterystyka światowego ruchu obrotów pokoju.

„Współczesny ruch w obronie pokoju — uczy towarzysze Stalin — ma na celu zmobilizowanie mas ludowych do walki o utrzymanie pokoju, o zapobieżenie nowej wojnie światowej. A zatem ruch ten nie zmierza do obalenia kapitalizmu i ustanowienia socjalizmu — ogranicza się on do demokratycznych celów walki o utrzymanie pokoju”.

Te wskazania towarzysza Stalina posiadają ogromną doniosłość dla form i treści walki o pokój w chwili, gdy pod sztandarem ruchu obrońców pokoju skupiają się obok przedstawicieli klasy robotniczej w coraz szerszym zakresie przedstawiciele innych klas społecznych, obok komunistów, bezpartyjni patriotów i przedstawiciele innych partii politycznych, przedstawiciele całych narodów uciśnianych, walczących o niepodległość i suwerenność. Wiedeński Kongres Narodów w Obronie Pokoju stanowił potężny cios wymierzony podżegaczom wojennym, stanowił jeszcze jedno potwierdzenie woli narodów ugięcia sprawy pokoju w swoje ręce i niedopuszczenia do rozpętania nowej wojny.

Wielki Stalin — najlepszym przyjacielem narodu polskiego

Naród polski ma szczególne powody obchodzić dzień urodzin Wielkiego Stalina, najlepszego przyjaciela narodu polskiego, szczególnie ciepło i serdecznie. Towarzysze Stalin zawsze był bliski polskiemu ruchowi rewolucyjnego, znał ten ruch i nieraz pomagał mu prostać błędy i torować drogę naprzód. Towarzysze Stalin zna nasz kraj i serdecznie wspomina o swoim pobycie w Krakowie przed pierwszą wojną światową, towarzysze Stalin wraz z Leninem zawsze walczyli o słuszną marksistowską linię w rosyjskim ruchu robotniczym w kwestii narodowej, o uznanie prawa uciśnianych narodów do samookreślenia i krytykował luksemburgistowskie błędy SDKPiL w tej sprawie. Z inicjatywy Lenina i Stalina jednym z pierwszych aktów rewolucyjnej Rosji było przekreślenie traktatów rozbiorowych zawartych przez Rosję carską z Prusami i Austrią.

Zwycięskiej działalności rewolucyjnej Lenina i Stalina naród polski zawdzięcza uzyskanie niepodległości w r. 1918. Państwo Radzieckie już wówczas wyciągnęło do Polski rękę do zgody, ale ręką ta została odrzucona przez polską burżuazję i obszarników, którzy działając w imię swych interesów klasowych a wbrew interesom narodu, zaprowadziła do katastrofy wrześniowej i postawiła naród polski w obliczu przynajmniej jednej z dwóch możliwości: albo poddać się hitlerowskiemu najazdowi na Polskę, albo rzucić się na zdradziecką kliszę sanacyjną na rozkaz anglo-amerykańskich i francuskich imperialistów odrzucała radziecką pomoc. Antyradziecka polityka polskiej burżuazji i obszarników doprowadziła do katastrofy wrześniowej i postawiła naród polski w obliczu przynajmniej jednej z dwóch możliwości: albo poddać się hitlerowskiemu najazdowi na Polskę, albo rzucić się na zdradziecką kliszę sanacyjną na rozkaz anglo-amerykańskich i francuskich imperialistów odrzucała radziecką pomoc. Antyradziecka polityka polskiej burżuazji i obszarników doprowadziła do katastrofy wrześniowej i postawiła naród polski w obliczu przynajmniej jednej z dwóch możliwości: albo poddać się hitlerowskiemu najazdowi na Polskę, albo rzucić się na zdradziecką kliszę sanacyjną na rozkaz anglo-amerykańskich i francuskich imperialistów odrzucała radziecką pomoc.

Wobec tego, że polska burżuazja i obszarników, którzy działając w imię swych interesów klasowych a wbrew interesom narodu, zaprowadziła do katastrofy wrześniowej i postawiła naród polski w obliczu przynajmniej jednej z dwóch możliwości: albo poddać się hitlerowskiemu najazdowi na Polskę, albo rzucić się na zdradziecką kliszę sanacyjną na rozkaz anglo-amerykańskich i francuskich imperialistów odrzucała radziecką pomoc. Antyradziecka polityka polskiej burżuazji i obszarników doprowadziła do katastrofy wrześniowej i postawiła naród polski w obliczu przynajmniej jednej z dwóch możliwości: albo poddać się hitlerowskiemu najazdowi na Polskę, albo rzucić się na zdradziecką kliszę sanacyjną na rozkaz anglo-amerykańskich i francuskich imperialistów odrzucała radziecką pomoc.

Bohaterska walka narodów radzieckich i zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerowskimi Niemcami przyniosło po raz drugi narodom sołomki wrota.

Bohaterska walka narodów radzieckich i zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerowskimi Niemcami przyniosło po raz drugi narodom sołomki wrota.

tym razem nie tylko narodowe ale i społeczne. Dzięki osobistej opiece towarzysza Stalina w Związku Radzieckim powstała armia polska, zaczęła wraz z Armią Ludową w kraju Odrodzonego Ludowe go Wojska Polskiego.

Towarzysze Stalin był twórcą przełomu w stosunkach pomiędzy narodem polskim a narodami radzieckimi, a w szczególności narodem rosyjskim, ukraińskim, białoruskim i litewskim, a narodem polskim.

Wieczna przyjaźń i sojusz połączyły nasze narody na zawsze.

Towarzysze Stalin kieruje nieocenioną pomocą okazywaną przez Związek Radziecki naszemu krajowi w budownictwie socjalizmu, w rozbudowie naszego socjalistycznego przemysłu. Z inicjatywy towarzysza Stalina, Związek Radziecki buduje w Warszawie własne siły i środki, jako dla Stolicy, wspaniałego Pałacu Kultury i Nauki, który stanie się trwałym i widocznym pomnikiem przyjaźni polsko-radzieckiej i bezinteresownej pomocy Związku Radzieckiego, okazywanej naszemu krajowi.

Nauki i wskazania towarzysza Stalina mają dla nas nieocenione znaczenie w praktyce budownictwa socjalizmu w naszym kraju, uzbrajają nas ideologicznie przeciwko wrogim siłom klasowym, pozwalają nam skutecznie przeciwdziałać i pokonywać przeszkody i trudności, na jakie napotykamy na naszej drodze ku wspaniałej przyszłości.

Przyjaźń i pomoc okazywana przez towarzysza Stalina narodowi polskiemu zobowiązuje nas do jeszcze bardziej ofiarnej pracy i walki o realizację planu 5-letniego, do jeszcze większego zespolenia naszych szeregów we Frontie Narodowym, do zwiększenia naszego wkładu w walkę o utrzymanie pokoju na świecie i w umocnienie sił obozu pokoju i demokracji, do zwiększenia czynności w walce i agentami imperializmu, do wzięcia maksymalnych starań dla przyspieszenia realizacji wielkich idei Lenina i Stalina, idei socjalizmu i komunizmu.

Z przemówienia wiceprezesa Rady Ministrów Stefana Jędrzychowskiego

TOWARZYSZE!

Cała postępową ludzkość z głęboką czcią i miłością obchodzi 73 rocznicę urodzin wielkiego wodza klasy robotniczej, genialnego przyjaciela i kontynuatora dzieła Lenina, współtwórcy i organizatora Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i państwa radzieckiego, budowniczego socjalizmu, pogromcy hitlerowskiego fałszywu i oswobodziciela narodów, wodza światowego obozu pokoju, demokracji i socjalizmu — towarzysza Józefa Stalina.

Postać towarzysza Józefa Stalina jest obok postaci twórców socjalizmu naukowego, Karla Marksa i Fryderyka Engelsa, obok postaci wielkiego Lenina, największą postacią historyczną w całym dotychczasowym dziejach ludzkości, zdumiewającym przejawem wielkości ducha i geniuszu, odpowiadającego wielkości naszej przemawiającej epoki, epoki rewolucji socjalistycznej i zwycięstwa socjalizmu nad kapitalizmem, epoki likwidacji społeczeństwa opartego na wyzysku klasowym i budowy nowego społeczeństwa, bezklasowego społeczeństwa komunistycznego.

Towarzysze Stalin nie tylko obroził marksizm-leninizm przed atakami wrogów socjalizmu i przed wszelkiego rodzaju wypaczeniami, ale twórczo rozwijał w nowych warunkach, uogólniając bogate doświadczenia budownictwa socja-

listycznego w Związku Radzieckim i międzynarodowego ruchu robotniczego.

Towarzysze Stalin rozwinął i uzasadnił leninowską teorię o możliwości zbudowania socjalizmu w jednym kraju i udowodnił możliwość zbudowania komunizmu w jednym kraju, zwłaszcza takim, jak Związek Radziecki, w warunkach utrzymania się obciążenia kapitalistycznego, teorii dyktatury proletariatu i sojuszu robotniczo-chłopskiego, teorii państwa radzieckiego. Towarzysze Stalin rozwinął leninowską teorię w sprawie narodowościowej, sformułował prawa rządzące powstawaniem i rozwojem narodów, określił cechy narodów burżuazyjnych i socjalistycznych, zastosował leninowską zasadę samookreślenia narodów w budowie wielonarodowego państwa radzieckiego i organizacji współzycia narodów Związku Radzieckiego.

Towarzysze Stalin zbudował teorię socjalistycznego uprzemysłowania kraju i kolektywizacji rolnictwa. Towarzysze Stalin rozwinął i wzbogacił leninowską teorię imperializmu, stwierdzając, że ustrój kapitalistyczny w rezultacie pierwszej wojny światowej i powstania Związku Radzieckiego wszedł w okres ogólnego kryzysu kapitalizmu oraz przeprowadzając głęboką analizę ogólnego kryzysu kapitalizmu i etapów rozwoju tego kryzysu.

Ten dotychczasowy dorobek towarzysza Stalina ma ogromne znaczenie dla budownictwa socjalizmu oraz dla rewolucyjnego ruchu mas pracujących na całym świecie (Długotrwałe oklaski).

Te dotychczasowe dorobek towarzysza Stalina ma ogromne znaczenie dla budownictwa socjalizmu oraz dla rewolucyjnego ruchu mas pracujących na całym świecie (Długotrwałe oklaski).

Ogromny dorobek teoretyczny towarzysza Stalina, który rozwinął i wzbogacił skarbnicę marksizmu-leninizmu, zawiera niezwykle bogactwo myśli, nieraz wielkie bogactwo wskazań, mających ogromne znaczenie teoretyczne i

Drukarnia RSW „Prasa” w Kielcach wykonała roczny plan na 17 dni przed terminem

Drukarnia RSW „Prasa” w Kielcach wykonała roczny plan produkcyjny na 17 dni przed terminem.

W okresie całorocznej pracy wyróżnili się następujący pracownicy: Grzegorz Krajczyk — masz. piaski, Stefan Kalemba — masz. piaski, Waleria Pruchnicka — nakładaczka, Elżbieta Panek — nakładaczka, Jolanta Grudzińska — odbieraczka, Feliks Sikora — pomoc introligatorska, Tadeusz Szciana — krajczyk, Bogdan Ujma — masz. piaski, Adam Pleczara — metramp, Sława Ludu — Stanisław Witkowski — linotypista, Kazimierz Pietras — masz. rotacyjny.

Załoga naszej drukarni w akcji przedwyborczej pracowała z wielkim poświęceniem, czego dowodem jest odznaczenie naszych 10 pracowników dyplomami honorowymi, podpisanymi przez tow. Bolesława Bie-rutę.

... Żyj nam długo w zdrowiu i szczęściu i pracuj dalej, żeby na świecie nie było wojny...

Dzieci polskie piszą listy do swego największego Przyjaciela

Na białej kopercie starannie, równiutko uszeregowane literki składają się na adres: DO GENERALISSIMUSA JÓZEFA STALINA. MOSKWA-KREML. Nisiedzą zastanawiając się Elżbieta Głowacka z kl. IIIb Szkoły Podstawowej Nr 10 w Kielcach, czym ozdobi list, który włożyła do tej koperty. Chwilę pomyślała, uśmiechnęła się do tych swoich myśli i w lewym rogu arkusza narysowała białego gołąbka — znak przyniesia w obronie Pokoju — który połączył dziś wszystkie narody.

Przysięgła całą sobą, na czele ze swymi agitatorami: Izą Skowronek i Andrzejkiem Sadowskim. Oni są pierwsi w nauce i w każdej pracy dla swej szkoły, oni też pierwsi wpadli na pomysł, aby obok uczczenia 73 rocznicy urodzin największego Przyjaciela wszystkich dzieci okolicznościową gazetkę ścienną, ich klasa — klasa IIIb Szkoły Podstawowej Nr 10 w Kielcach, podjęła zobowiązanie tak, jak to robią w uroczystych momentach rodzice — ro-

botnicy kieleckich zakładów pracy, oraz aby o tym wszystkim napisać do towarzysza Stalina, na Kreml.

Cała klasa przyklasnęła temu z zapalem. Zaraz zaczęły się dyskusje. Z zobowiązaniem nie było wiele kłopotu. „Ani jednej dwójki na półtorę” — powiedziały sobie dzieci. Ale długo mówiły o liście, do towarzysza Stalina. Co w tym liście ma być i komu powierzyć napisanie go, żeby i ładnie ujął i nie nabazgrał, jak to cię niektórym zdarza. Wy-

bór padł na jedną z przodownic nauki i pracy społecznej — Hanie Krajewską. Doskonale wywiązała się ona ze swego zadania. Napisała w imieniu klasy o jej zobowiązaniu i złożyła towarzyszowi Stalinowi serdeczne życzenia zdrowia i długiego życia dla dobra narodów radzieckich i innych narodów, które z ZSRR biorą przykład i korzystają z jego pomocy, dla dobra pokoju.

Ale na tym się nie skończyło. Bo Iza i Andrzejek tak doskonale zaangażowali wszystkich i taki zapal ich ogarnął, że obok listu od całej klasy znalazły się i inne listy — napisane „od siebie”. Znowu wywiązała się ożywiona dyskusja — była przecież mowa o liście od całej klasy, więc co zrobić z tymi indywidualnymi listami? — „Skoro już zostały napisane” — orzekły w końcu dzieci — „no to muszą być wysłane”.

Marysia Hendler bardzo ładnie pisze. I mądrze i tak — od serca. Kto wie, może w przyszłości będzie pisarką i będzie pisała takie piękne wiersze jak Marszałek czy Brzechwa? Bo jakże to ładnie zaczęła swój list do towarzysza Stalina: „Posyłam Ci swoje kochające serce...” — Serduszek to nawet zostało wysłane przy liście. Trzyma je w wyciągniętej ręce mała uczennica — pewnie sama Marysia. A i dalej list jest bardzo udany:

„Dzięki Tobie i Twoim żołnierzom zostaliśmy wyzwoleni z niewoli morderców dzieci... Jesteś naszym przyjacielem, pomagasz nam i dzięki Tobie budujemy wiele fabryk, które nam dzieciom polskim pozwolą żyć tak dobrze, jak żyją dzieci radzieckie... Uszczęśliw, bo chcę później dobrze pracować dla Ojczyzny. W ten sposób i ja walczę o pokój...”

Rysio Radomski, synek ślusarza, napisał „najdorożniej”. Napisał w nagłówku nie tylko „Kochamy Przyjaciela dzieci” ale i „Wodzu całego świata pracy”. Napisał dalej: „Kochamy Ciebie za to, że prze-wodzis walce o pokój na świecie, o szczęśliwą przyszłość i dobrobyt ludzi pracy...”

Ale list zakończył on tak samo, jak koleżanki. Postuchajcie: „Nasze serca gorąco biją miłością do Ciebie i walają!” NIECH ŻYJE PRZYJACIEL DZIECI STALIN — STALIN — STALIN!”

Listy od polskich dzieci, listy z gołębiami i sercem wędrują w długą drogę — do dalekiej Moskwy, na Kreml. Wędrują, aby powiedzieć towarzyszowi Stalinowi o wielkiej miłości, o bezgranicznym zaufaniu, którym darzą go wszystkie dzieci i wszyscy tak, jak one pragną pokój. Wszyscy kochają wielkiego Stalina za to, że o pokój walczy i wierzą mu, że pokój obroni. On i narody, które za jego wskazaniem, „walkę o pokój ujęły we własne ręce”.

słowo kieleckie

APEL DO „STRUSIA”

Nasz korespondent pisał o pewnym sklepie w Staszowie oznaczonym Nr 4 i według korespondenta należącego do PSS. Na podstawie tego napisaliśmy scenkę rodzajową zatytułowaną „W pewnym sklepie PSS”. Wkrótce potem otrzymaliśmy list od PSS, słusznie oburzającą się, albowiem w mieście tym żadnego sklepu nie posiada. Wyraziliśmy zatem w „słowniku” przypuszczenie, że prawdopodobnie chodzi o sklep GS. Na to z kolei oburzył się GS w Staszowie, która w Staszowie egzystuje ale nie ma sklepu Nr 4. Więc kłótka jest właściwie sklepu Nr 4 w Staszowie? — Może znowu strusia wsadził głowę w piasek w tej błogiej myśli, że sprawa utknie gdzieś na martwym punkcie i „upieczce się”. Sprawa jednak toczy się. A zatem „strusiu” — wyjmij głowę z piasku i odezwij się!

BUNT PTAKÓW

Narada wróbiła postanowiła napiętnować publicznie w „słowniku” ob. Mieczysława Nowackiego, zam. w Kielcach przy ul. Zabiej Nr 12, który zamiast zająć się uczciwą pracą codziennie od wczesnych rannych godzin, wypuszcza ptactwo w okolicznych ogrodach, przy pomocy skonstruowanych przez siebie przyrządów. Upodobał sobie specjalnie tak pożyteczne ptaki jak szczygły, sikorki i trznadły. Wróble z kielecką solidarnością występują przeciwko tejemu ptactwu, które żyją znacznie pożyteczniejsie ob. Nowackiego, gdyż pracownicy oczyszczają drzewa ze szkodników i śpiewem umilają ludziom życie. Młotnicy ptaków właśnie dlatego ułatwiają im przemieszczanie, sygnalizację i konopie, ale nie po to, żeby jakiś nierób i „spryciarz” mógł uprawiać swój nieczyny proceder. A może by MO zainteresowała się tym „fachowcem”?

W odpowiedzi niecierpliwym tyżwiarzom

Lodowisko w parku będzie uruchomione gdy pokrywa lodowa osiągnie grubość 10 cm

W odpowiedzi na nasze „Słowo” pt. „Dzika ślizgawka”, zamieszczone w 299 numerze „Słowa Ludu”, Kolo Sportowe „Ogniw” przy Prezydium MRN i Zarząd Okręgu Ligi Morskiej przy stały wyjaśnienie, w którym czytamy:

„Sprawa uruchomienia lodowiska w Parku Miejskim w Kielcach zajęliśmy się już 3 tygodnie temu. W tym czasie w pawilonie nad stawem urządzona została szatnia, mamy zapewnioną pompę do polewania lodu, oraz wywieźliśmy kilka ostrzeżeń, że do chwili zbudowania lodowiska przez komisję wstęp na lód jest wzbroniony. Pracownik zatrudniony na przystani kilkakrotnie zwracał uwagę jeżdżącym, że tafla lodu jest jeszcze niedostatecznie gruba i grozi zalaniem. Upominani na ostrzeżenie nie zwracali zupełnie uwagi.

Według orzeczenia fachowca, lód powinien mieć najmniej 10 cm grubości, aby można było z niego korzystać. Do tej pory grubość tej jeszcze nie osiągnęła i dlatego lodowisko nie może być uruchomione. Z chwilą, gdy to tylko będzie możliwe, nastąpi otwarcie lodowiska. Aby było ono dostępne dla wszystkich, podzielone zostanie na dwie części. Z jednej, na której urządzony zostanie tor treningowy, korzystać będą hokeiści, druga oddana będzie pozostałym amatorom tyżwiarstwa.

Dla tyżwiarzy, którzy nie posiadają własnego sprzętu KS „Ogniw” uruchomi na miejscu wyposażenie tyżwiarstwa.”

Jak z tego wynika nasi „w gorącej wodzie kąpani”, a nieudawia domieni tyżwiarze zbyt wcześnie zaalarmowali „słowniku”. Zaś tymi amatorami tyżwiarzy, którzy uprawiali „dziką ślizgawkę” mimo uświadomienia ich przez pracownika przystani, że lód jest

30 grudnia sesja PRN w Kielcach

W dniu 30 bm. w lokalu własnym przy ul. Mickiewicza 12, pokój Nr 28, odbędzie się sesja plenarna Powiatowej Rady Narodowej w Kielcach.

Na porządku dziennym znajdują się następujące sprawy: sprawozdanie z wykonania uchwał podjętych na sesji poprzedniej, informacja o działalności Referatu Skarg i Zażaleń, sprawozdanie z działalności komisji PRN, plan pracy PRN oraz jej Prezydium i komisji na rok 1953, wybór ławników do Sądu Powiatowego.

Obrady rozpoczną się o godzinie 10.

Poniedziałek 22 grudnia 1952r.

co gdzie i kiedy?

TEATR IM. ST. ZEROMSKIEGO — Wieków artystyczny „Słowa Ludu” (godz. 19).

KINO „MOSKWA” — film produkcji radzieckiej pt. „Przysięga”.

KINO „WARSZAWA” — film produkcji polskiej pt. „Wyścig pokoiu”.

apteka dyżurna

— Nr. 6, Pl. Obr. Stalingradu 1.
— Nr 4, ul. 1 Maja 93.

SŁOWO LUDU

— organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Kielcach Wydziału RSW „Prasa”. Redakcja kolegium. Adres redakcji: Kielce, ul. Sienkiewicza 16. Telefon redakcji: redakcja naczelna 11-69 sekretariat redakcji 11-69, dział kulturalny i rolny 13-67, dział korespondentów 11-69. Redaktor techniczny 11-69 redaktor naczelny 11-67. Oddział w Radomiu 27-30. Godziny pracy: redakcja naczelna i sekretariat w godzinach 14-18. ADMINISTRACJA: Kielce, ul. Sienkiewicza 16 — telefon 12-55. BIURO REKLAM i OGŁOSZEŃ: Kielce, ul. Sienkiewicza 16 — telefon 12-55. Ceny ogłoszeń: ogłoszenia drobne 1.50 zł za słowo. Cena prenumeraty zbiorowej wynosi 2.25 zł — indywidualnej 4.00 zł. Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przysyłajcie wszystkie urzędy pocztowe. Płatności: PPK „Ruch” i Kasa Poczta. Druk: Drukarnia RSW „Prasa” Kielce, ul. Sienkiewicza 16 — telefon 11-69.

Dyskusje... odczyty... wiersze... tańce i pieśni

Echa Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej w województwie kieleckim

W czasie trwania Festiwalu Filmów Radzieckich młodzież Państwowego Liceum Pedagogicznego w Kozienicach zobowiązała się, że będzie uczęszczać na te filmy, a potem omawiać je na dyskusjach.

I bm. odbyła się dyskusja nad dwoma filmami według powieści GORKIEGO, pt. „Moje uniwersytety” i „Wśród ludzi”.

St. Olek
korespondent

Uczniowie Technikum Handlowego CURS w Lipinach, pow. Opoczno, zorganizowali międzyklasowe eliminacje deklamatorskie. Najlepsi odczytali wyjątki z literatury radzieckiej i polskiej wystąpili w części artystycznej akademii na cześć Rewolucji Październikowej.

Młodzież tej szkoły zaprenumerowała wiele pism radzieckich, zorganizowała konkurs „Czy znasz literaturę radziecką”, wystawę książek i czasopism, a klasa IIIc dla uczczenia Rewolucji przemaszowała 40 roboczo-godzin na wywieżenie wysortowanego młotu węglowego i wysypanie nim szkolnej drogi.

dr H. STOPCZYŃSKA

Komitet Rodzicielski przy Szkole Podstawowej Nr 6 w Ostrowcu zorganizował przy współudziale wszystkich miejscowych szkół podstawowych w świetlicy Browaru „WIECZOR PIESNI I TAŃCA”, na którym społeczność Ostrowca zapoznała się z pieśnią i tańcem rosyjskim, radzieckim i polskim.

RADIO

Program I

Dzienniki: 7.00, 12.04, 16.00, 20.00.
Wiadomości: 5.05, 6.00, 7.35, 23.00.
5.10 Konc. 6.10 Aud. dla wsi. 6.20 Wied. sport. 6.30 Gimnastyka. 7.30 Muz. 8.35 „Piosenka o parku młodzieńców”. 9.00 Aud. dla dzieci. 9.30 Muz. 10.35 Konc. solistów. 11.15 Muz. 1. aktual. 11.45 Głos mają kobiety. 12.15 „Na swą kochankę”. 12.45 Aud. dla wsi. 13.00 Utwory Skrzypcowe. 12.45 Konc. rozrywkowy w wyk. Chóru i Orkiestry. Łódzkiej Rozgłośni PR. 13.30 Aud. dla dzieci. 16.30 Muz. rozr. — sekcja gitarzystów i piosenek. 16.45 Głos mają kobiety. 17.00 Radiowy kurs 17. rozr. dla początkujących. 17.30 Konc. Orkiestry Rozgłośni Wrocławskiej PR. 18.00 Na szerokim świecie. 18.15 Utwory kompozytorów polsk. gra J. Smidowicz. 18.30 Muz. rozr. 18.45 Aud. dla wsi. 19.00 Na młodzieżowej antenie. 19.30 Muz. popularno-symf. 20.30 Wied. sport. 20.30 Muz. tan. 20.45 Dwie humorystki Jarosława Haseka 21.45 Muz. popularno-symf. 22.30 Wied. T. Dąbrowskiego. 22.15 Lehar: „Tam gdzie skowronek śpiewa”. 22.30 Muzyka polska.

Audycje lokalne Ekspozytury Polskiego Radia w Kielcach

18.00 Z mikrofonem po Kielcach i województwie. 18.00 Nasze codzienne — dziesięć! 18.10 Audycja w oparciu o twórczość Eugeniusza Stępnia pt. „Wielka praca” 18.15 Muz. rozrywkowa. 18.30 Reportaż Henryka Wójcickiego pt. „Judowia” — wybierając radę zakładową”. 18.35 Złoty mikrofon.

W miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej prelegenci Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego przy Kieleckich Oddziałach NOT wygłosili 12 odczytów, wśród których największe zainteresowanie wzbudziły odczyty „PIĘCIOLATKI STALINOWSKIE” i „ROLA I ZNACZENIE WIELKIEGO UCZONEGO MENDELEJEW DLA POKOJU W ŚWIECIE”.

J.K.
korespondent

W Rudzińskiej Fabryce Płyt Piłśniowych w Chrzastowie w Miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej powstało nowe koło TPPR liczące 37 członków.

Na jednym z zebrań pracowników wysłuchali referatu pt. „NO WE METODY BUDOWNICTWA W ZSRR”, a potem dyskutowali nad możliwościami zastosowania tych u siebie, by szybciej ukończyć budowę nowego obiektu przemysłowego.

St. Betka
korespondent

Akademii na zakończenie Miesiąca Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

E. BLACHUT
korespondent

pod wstos...

Pani Zosia

Pani Zosia jest kelnerką w barze mlecznym mieszczącym się w rynku w Jędrzejowie. W barze — wiadomo — jak w barze: bywają różni ludzie — młodzi i starsi, mężczyźni i kobiety, ubrani lepiej lub gorzej, skłonni do żartów i flirtu i — „mruki”, którzy przychodzą tu „tylko” po to żeby coś zjeść. To też pani Zosia klasyfikuje sobie klientów według cech, które jej są miłe i stosownie do tego układa swoją pracę.

Przypuśćmy, wchodzi do baru przystojny, dobrze odziany, no i młody człowiek. Pani Zosia podbiega, szczerzy ząbek i uśmiechem, zakwita rumieńcem i kontakt jest nawiązany.

— Czy są świeże bułeczki?
— pyta ów klient.
— A jakże! I maselko jest, i gorące mleczko... Czem można służyć?

Klient wszystko zamawia i szybko otrzymuje.

A teraz spójrzmy, co się dzieje, kiedy do baru wejdzie kobieta, albo starszy mężczyzna.

Pani Zosia ich „nie widzi”, bo właśnie flirtuje z kimś z grona uprzywilejowanych.

A kiedy wreszcie „takie coś” raczy zauważyć, podchodzi niechętnie i na pytania odpowiada krótko i nieuprzejmie np.:

— Czy są świeże bułeczki?
— Tylko czerstwe.
— A masło?
— Tylko marmelada.

Pani Zosia myśli, że jest to sposób na pozbycie się klientów „gorzszego gatunku”, gdyż nieważnie mówi

Cz. B.

KSIAŻKA — twój przyjaciel i doradca

Tabela wygranych V Krajowej Loterii Pieniężnej 2 i 3 dzień ciągnięcia IV rzutu

Wygrana 20.000 zł pada na Nr 4643 18726 92497	Wygrana 10.000 zł pada na Nr 78444 81328 144921	Wygrana 5.000 zł pada na Nr 32121 97782 101656 107063	Wygrana 2.000 zł pada na Nr 2985 12330 17231 17352 18450 26978 30363 33540 72386 73112 74373 75209 80998 85781 93822 94939 96363 103962 105907 106770 109145 112817 122612 123873 125292 127474 131549 134888	Wygrana 1.000 zł pada na Nr 3102 7056 7553 9203 12420 17900 18350 20145 22032 23009 25888 28583 32425 36039 36743 38878 42325 46347 49556 52928 54743 60236 64424 66946 71242 73143 75917 78284 82739 84032
---	---	---	---	---

Wygrana 40.000 zł pada na Nr 36835 48215	Wygrana 20.000 zł pada na Nr 11973	Wygrana 10.000 zł pada na Nr 5546 19279 149059	Wygrana 5.000 zł pada na Nr 7647 14849 50265 93046 95449 130761	Wygrana 2.000 zł pada na Nr 3788 13487 38752 38891 48587 59120 61549 78143 92539 100137 114534 114778 117359 126434 128426 132404 132989 138155 146313 147031	Wygrana 1.000 zł pada na Nr 3054 9496 15352 15592 16468 21748 22646 25824 28805 34513 35101 35108 35593 35665 37866 42824 43337 43712 44762 49207 49890 54145 61245 61592 62456 64325 65334 66304 69834 71955 74677 83777 85693 85908 89402 93524 95206 97267 98338 100011 100553 103571 104074 105643 106317
--	------------------------------------	--	---	---	---